

Recull de Premsa

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Taula de contingut

Divertimento sense relleu El Periódico de Catalunya - Catalán - 29/03/2017	6
Cecilia Bartoli torna amb un desigual periple italià Ara - 29/03/2017	7
Fogonades La Vanguardia - Catalán - 29/03/2017	8
Granada inspiró a compositores como Albéniz o Manuel de Falla, que el pianista onubense Javier Periañez interpreta hoy en el Palau de la Música de Barcelona. RNE-1 - 13 HORAS. CRONICA DE ANDALUCIA - 28/03/2017	9
El pianista Javier Perianes actúa mañana en el Palau de la Música. Catalunya Radio - CATALUNYA VESPRE - 27/03/2017	10
Mosaic de sons i de composicions Diari de Sabadell - 28/03/2017	11
RATTLE Y GERGIEV, BATUTAS DE ORO EN BCN El Mundo de Catalunya - 29/03/2017	12
MARIA VALVERDE Y GUSTAVO DUDAMEL Hola! - 05/04/2017	13
Una exposició recupera el Tete Montoliu més íntim El Periódico de Catalunya - Catalán - 29/03/2017	14
Les coses del Tete El Punt Avui - 29/03/2017	15
LA FOTO Expansión Catalunya - 29/03/2017	16
El pianista Montoliu abre" su casa El País Cataluña - 29/03/2017	17
Recuerdos de Tete Montoliu El Mundo de Catalunya - 29/03/2017	18
Hoy Tete Montoliu habría cumplido 84 años. TV3 - TN VESPRE - 28/03/2017	19
Cent espelmes al Regina El Periódico de Catalunya - Catalán - 29/03/2017	20
Quan Dalí passejava per Barcelona El Periódico de Catalunya - Catalán - 29/03/2017	21
Linares revela que Felip Puig tenia «línia directa» amb Montull CAS PALAU Diari Mes Tarragona-reus-costa Daurada - 29/03/2017	22
L'exconseller Felip Puig tenia línia directa amb el Palau Segre Catala - 29/03/2017	23

Felip Puig va trucar per línia directa al Palau per preguntar pels convenis Diari de Tarragona - 29/03/2017	25
Puig i Montull tenien línia directa pel conveni de CDC Diari de Girona - 29/03/2017	26
Puig i Montull tenien línia directa pel conveni de CDC Regió 7 - 29/03/2017	28
Llinares afirma que el Palau va servir per "finançar" CDC El Punt Avui - 29/03/2017	30
Hoy ha declarado el exdirector del Palau de la Música en el tribunal, la persona que sustituyó a Fèlix Millet. Cadena Ser - EL BALCO - 28/03/2017	31
Llinares revela que Felip Puig tenia "línia de telèfon directa" amb Montull La Mañana Diari de Ponent - 29/03/2017	32
Dos casos, un expresident El Periódico de Catalunya - Catalán - 29/03/2017	33
El judici per l'espoli de Millet esquibca Felip Puig El Periódico de Catalunya - Catalán - 29/03/2017	34
El Tribunal del 'Caso Palau' ha desestimado la petición de las defensas de Millet y Montull de no asistir a todas las sesiones del juicio, por razones médicas después de revisar los informes forenses. RNE-4 - EDICIO VESPRE - 28/03/2017	36
Nueva sesión del 'Caso Palau' con la declaración hoy como testigo del exdirector general del Palau de la Música, Joan Antoni Llinares, quien ha confirmado una por una las principales afirmaciones de RNE-4 - EDICIO VESPRE - 28/03/2017	37
Felip Puig llamó al Palau al trascender sus acuerdos con CDC Expansión Catalunya - 29/03/2017	38
Joan Llinares: "El Palau se usó para financiar a CiU" El País Cataluña - 29/03/2017	39
C's y ERC piden investigar las obras de Glòries El Mundo de Catalunya - 29/03/2017	40
Puig llamó al Palau para aclarar los convenios con la Trias Fargas El Mundo de Catalunya - 29/03/2017	41
Albiach marca distancias con Fachin El Mundo de Catalunya - 29/03/2017	42
El sucesor de Millet apunta que CDC cobró comisiones ABC - 29/03/2017	43
Puig tenia línia directa amb Montull, segons l'exdirector del Palau Ara - 29/03/2017	44
Financiacion *legal de CDC La Razón Cataluña - 29/03/2017	45
MILLET TENDRÁ QUE IR CADA DÍA AL JUICIO La Razón Cataluña - 29/03/2017	46

El senyor de la neteja La Vanguardia - Catalán - 29/03/2017	47
En el juicio del 'Caso Palau' hoy ha declarado Joan Llinares, el hombre que dirigió la institución después de explotar el escándalo por el saqueo. TV3 - TN VESPRE - 28/03/2017	48
La llamada del ex 'conseller' Felip Puig al Palau El Mundo - 29/03/2017	49
En el juicio del "caso Palau" ha declarado hoy como testigo J. TVE1 - INFORMATIU MIGDIA - 28/03/2017	50
El juicio del Caso Palau se retomaba hoy con las declaraciones de los testigos. La2 - VESPRE A LA 2 - 28/03/2017	51
En el juicio del caso Palau la juez ha denegado a Millet y Montull la dispensa por motivos de salud, por lo que deberán seguir asistiendo a todas las sesiones. TVE1 - TELEDIARIO 1 - 28/03/2017	52
Nueva sesión en el Caso Saqueo del Liceo de Barcelona. ANTENA 3 - NOTICIAS 1 - 28/03/2017	53
El exdirector general del Palau de la Música, Joan Llinares, ha certificado hoy en el juicio las irregularidades contables de la institución. TV3 - TN MIGDIA - 28/03/2017	54
En el juicio del "Caso Palau" el ex director general Joan Llinares recibió una llamada del ex conseller Felip Puig preguntando si había mas convenios de colaboración de la entidad con CDC. Onda Cero - NOTICIAS MEDIODIA CATALUNYA - 28/03/2017	55
El ex consejero y ex dirigente de CDC, Felip Puig, llamó a un teléfono directo de la dirección del Palau de la Música mientras trasciende que se habían encontrado en la institución expoliada los Cadena Cope - MEDIODIA COPE BARCELONA 14:20-15:00 - 28/03/2017	56
Joan Llinares, exdirector general del Palau de la Música, asegura que en los ordenadores de la institución había información sobre la financiación irregular de CDC. Cadena Ser - HORA 14 CATALUNYA - 28/03/2017	57
Joan Llinares, exdirector general del Palau de la Música, asegura en el juicio por el caso Palau que encontró documentos que prueban sobradamente los vínculos entre Ferrovial y los extesoreros de CDC. RAC 1 - 14/15 - 28/03/2017	58
El exdirector general del Palau de la Música Joan Antoni Llinares ha confirmado las principales afirmaciones de la fiscalía respecto al expolio de esa institución y el desvío de fondos de Ferrovial a RNE-1 - DIARIO DE LAS DOS - 28/03/2017	59
El ex director general del Palau de la Música J. Catalunya Radio - INFORMATIU MIGDIA - 28/03/2017	60
El exdirector del Palau de la Música Joan Llinares ha explicado hoy en el juicio cómo encontraron los convenios con la Fundación Trias Fargas cuando él se hizo cargo de la institución tras destaparse TV3 - ELS MATINS (MAGAZINE) - 28/03/2017	61
En la Ciudad de la Justicia continúa el juicio por el caso Palau. RNE-1 - EDICIO MIGDIA - 28/03/2017	62

En el juicio del "caso Palau" ayer declaró Manel Monroig, ex director de la Oficina Central Catalunya Caixa, que confirmó que se abonaron cheques al portador por valor de decenas de miles de euros Cadena Ser - HOY POR HOY CATALUNYA - 28/03/2017	63
El conserje del Palau de la Música declaró ayer en el juicio que le enviaban regularmente al banco para cobrar talones de miles de euros que a veces no le cabían en la mochila y lo tenía que dejar en TV3 - ELS MATINS (INFORMATIVO) - 28/03/2017	64
En el juicio por el "Caso Palau" un trabajador del Palau de la Música ha reconocido que el ex presidente de la institución Fèlix Millet encargaba a los conserjes la compra de lingotes de oro. Catalunya Radio - CATALUNYA VESPRE - 27/03/2017	65
Sigue el juicio por el caso Palau. 8TV - 8 AL DIA - 27/03/2017	66
Fèlix Millet encargaba a sus conserjes que le fueran a comprar tabaco y lingotes de oro. Catalunya Radio - EL MATI DE CATALUNYA RADIO (INFORMATIVO) - 28/03/2017	67
Un extesorero de la Asociación Orfeo Català declaró ayer en el juicio por el caso Palau que Fèlix Millet se hizo patrón de la Fundación FAES mientras el Ministerio de Cultura subvencionaba las obras Catalunya Radio - EL MATI DE CATALUNYA RADIO (INFORMATIVO) - 28/03/2017	68
En el juicio del "caso Palau" declararon ayer los trabajadores del Palau de la Música, uno de los cuales reconoció haber comprado lingotes de oro por importe de 24. TV3 - 3/24 (MATI) - 28/03/2017	69

► Cecilia Bartoli i el pianista Antoni Parera, dilluns al Palau.

Divertimento sense relleu

CRÒNICA Cecilia Bartoli passeja el seu carisma pel Palau amb un programa popular

CÉSAR LÓPEZ ROSELL
BARCELONA

Tots els divos de la lírica cauen alguna vegada en la temptació d'allunyar-se dels seus repertoris més habituals per recrear els temes que la tradició ha popularitzat. Cecilia Bartoli no ha pogut resistir aquesta temptació i l'ha venut amb el títol d'*Un viatge per 400 anys de música italiana*. Acostumats als seus memorables descobriments de música arraconada a les biblioteques –com és el cas de l'impressionant *Sacrificium*, que recuperava el llegat dels *castrati*–, la veritat és que el recital de dilluns al Palau de la Música va semblar poca cosa, malgrat la bona aco-

La diva romana es va allunyar dels repertoris habituals per recrear peces barroques i cançons napolitanes

llida d'un públic entregat al seu carisma, entre el qual hi havia el tenor Javier Camarena i la cantant Diana Navarro.

L'artista es presentava aquesta vegada sense el luxós acompanyament de les formacions que han recolzat les seves anteriors produccions. L'intimisme del recital amb piano exigeix una compenetració absoluta entre els dos intèrprets, però la malaltia de Sergio Ciomei va obligar a buscar una solució d'urgència, i va ser recórrer al compositor Antoni Parera Fons, persona de confiança de la diva, que va defensar amb de-

còrum el seu improvisat rol, però la participació del qual va obligar a alterar el programa.

GIRS VOCALS // El canvi va fer que caiguessin esperades peces operístiques de Vivaldi (*Gelosia...*, d'*Ottone in villa*), de Porpora (la pirotècnica *Nobil onda d'Adelaide*) i de Mozart (*Parto ma tu ben mio* de *La clemenza di Tito*) i una peça de Rossini. Aquestes obres van ser substituïdes per cançons exposades amb expressivitat i gràcia en què va mostrar el seu meravellós *fiato*. El recital va arrencar amb petites mostres barroques del segle XVII de Caccini, Scarlatti i Caldara, rematades amb una lluminosa recreació de la cèlebre ària *Lascia la spina* de l'òpera *Il trionfo del tempo...* de Händel. Cançons de Bellini, Donizetti, Barberis i les ovacionades, pels girs vocals, *Canzonetta spagnola* i *La danza*, totes dues de Rossini, van completar la primera part, en què Parera Fons va interpretar al piano *Piccolo tango* de Puccini i la seva obra *T'estim i t'estimaré*.

La continuació va començar amb un bloc de quatre cançons de Puccini i la popular ària *O mio babbino caro*, de *Gianni Schicchi*. Aquí es va acabar l'òpera. Bartoli va entrar en tromba a les napolitanes. Van desfilar, passades pel tamís del seu temperament, tres cançons de Tosti, dues d'E. A. Mario i unes de Donaudy, De Curtis i Gambardella per acabar enfrontant-se, en una versió molt particular, a l'aclamat *Volare* de Domenico Modugno. Gairebé sense transició va interpretar quatre propines. Les seguidilles de *Carmen* i les explosives *O sole mio*, *Mamma* i *Non ti scordar di me* van servir per rematar aquest divertimento sense relleu, considerant tot el que s'espera de la diva. ≡

MÚSICA

El pianista Antoni Parera Fons va actuar d'urgència amb la mezzosoprano Cecilia Bartoli. ANTONI BOFILL

Cecilia Bartoli torna amb un desigual periple italià

Crítica

XAVIER CESTER
BARCELONA

Cecilia Bartoli PALAU DE LA MÚSICA
27 DE MARÇ

Les expectatives i la realitat van topar de forma clara en la nova visita de Cecilia Bartoli, per causes no totes atribuïbles a la formidable mezzosoprano romana. La cantant presentava aquest cop un programa temàtic d'inusitada amplitud, un repàs a quatre segles de música vocal italiana en el qual, sorprenentment, hi havia un gran absent: Verdi. Ningú espera Bartoli com a Amneris o Azucena, però ¿no hi havia cap cançó que li cridés mínimament l'atenció?

Ai las, a mitja gira el pianista que l'acompanyava queia malalt i al rescat acudia Antoni Parera Fons, la qual cosa obligava a fer canvis en el repertori que desdibuixaven les intencions inicials. La desaparició d'algunes de les peces de més consistència operística (com el *Parto, parto* mozartian) feia recaure tot el pes en les més lleugeres peces de saló, un repertori que, és cert, Bartoli sovint ha transcendit gràcies al seu immens talent. No va ser el cas d'aquesta vetllada, en part perquè l'aportació al piano de Parera Fons, malgrat una lloable professi-

onalitat en una tasca gens fàcil, va ser d'una discreció que va tendir al pur anònim, amb moments fins i tot en què veu i acompanyant semblava que encara es temptejaven.

Les qualitats que han fet de Bartoli una cantant única hi van ser presents de forma esmorteïda. La dicció esmolada, la vasta gamma dinàmica, el virtuosisme en els (comptats) passatges d'agilitat, l'expressivitat generosa, els sons filats van venir acompanyats per un menor fulgor instrumental (la veu va trigar una mica a escalfar-se). Tot i que el de Bartoli mai ha sigut un instrument cabalós, va ser curiós comprovar com en aquest concert amb piano el volum semblava més petit que en anteriors visites amb orquestra. La mezzosoprano ha estat sempre prou intel·ligent per no forçar els seus recursos ni inventar-se una veu que no té, i per aquest motiu, després de les deliquescències sentimentals dels salons decimonònics, en les napolitanes va optar pel detallisme i el refinament i no pel desbordament passional. Un oxímoron estilístic que Bartoli va salvar gràcies a la seva irresistible simpatia. Però amb aquesta simpatia no n'hi va haver prou per convèncer que la millor manera de cantar l'immortal *Nel blu dipinto di blu* de Domenico Modugno era mirant de reüll la partitura. Expectatives i realitat per fi es van trobar en les quatre propines ofertes a un públic entusiasta. —

CRÍTICA D'ÒPERA

Fogonades

Cecilia Bartoli

Intèrprets: Cecilia Bartoli, mezzosoprano, i Antoni Parera Fons, piano
Lloc i data: Palau de la Música Catalana (27/III/2017)

JORDI MADDALENO

Comprovar que Cecilia Bartoli no és infal·lible, que pot tenir les seves nits i els seus dies, és com fer-se més

gran i perdre la innocència. Malgrat haver demostrat en els seus recitals anteriors a Barcelona el seu domini tècnic, expressivitat privilegiada i control a *piacere* del seu instrument, amb el seu ambiciós programa *Un viatge per 400 anys de música italiana* només va convèncer a mitges. Abans de començar, l'extravagant visita de l'artista Pandemonia, amb el seu personatge pop art de làtex passejant-se pels vestíbuls del Palau, va desconcertar més d'un. Ja

a dins de la sala, el canvi de pianista, anunciat en un full volander que molts no van veure, i el canvi de les peces a la primera part del recital tampoc no hi van ajudar en un inici més fred de l'habitual. Va semblar que Bartoli, vestida amb una casaca negra i una camisa vermella intensa amb pitrera i volants a les mànigues, més estil lolailo que barroc, no les tenia totes. Es va passejar pel barroc amb la naturalitat pròpia d'un estil que domina, veu timbrada, fraseig i dicció clares, mitges veus, però a l'hora d'abordar un *hit* del seu repertori com *Lascia la spina* de Händel, la màgia no es va produir.

Antoni Parera Fons, premi nacio-

nal de Música 2016, és un reconegut i excel·lent compositor i pianista, però en el repertori barroc va sonar molt discret. Amb els belcantistes no va millorar gaire la cosa, i només una fantàstica *Canzonetta spagnuola* de Rossini, amb la Bartoli de les coloratures i el nervi propi, va despertar un Palau poc empàtic. Però Cecilia és molta Cecilia, i el seu carisma va aflorar en una segona part molt més inspirada i comunicativa. Amb un altre vestit vermell intens de volants i una actitud molt més relaxada, va enamorar amb les cançons de Puccini, malgrat cantar-les amb partitura i faristol. Amb l'arribada de Tosti i els compositors pro-

pis de la cançó italiana, el sol per fi va sortir a l'escenari i el carisma de la mezzosoprano per fi va regnar. Un *Babbino caro* melós i encantador, *A vucchella* cantat a flor de llavi, *Aprile* ple de frescor o un *Nel blu dipinto di blu* (*Volare*) amb un Parera Fons molt més relaxat, van tancar de manera feliç el recital. Entre els quatre bisos, va destacar la *Seguidilla* d'una Carmen tota grapa, un *O sole mio* expansiu i càlid, i *Mamma*, dedicada a la seva mare present en una llotja, acompanyada per Javier Camarena. Tres rams de flors i el carisma de la Bartoli com a colofó d'una vetllada festiva només a fogonades. ●

Granada inspiró a compositores como Albéniz o Manuel de Falla, que el pianista onubense Javier Periañez interpreta hoy en el Palau de la Música de Barcelona.

Granada inspiró a compositores como Albéniz o Manuel de Falla, que el pianista onubense Javier Periañez interpreta hoy en el Palau de la Música de Barcelona. Por su parte, en el Teatro Real de Madrid otro andaluz, el director granadino Pablo Heras Casado.

El pianista Javier Perianes actúa mañana en el Palau de la Música.

El pianista Javier Perianes actúa mañana en el Palau de la Música.

28 Marzo, 2017

CRÍTICA DE MÚSICA ► SIMFÒNICA

Mosaic de sons i de composicions

Concert per a piano de Chopin

Orquestra Simfònica del Vallès (OSV).
Dir: James Ross. Obres d'Emilio Aragón (Projecte «Mosaico de sonidos»), Chopin, Brotons i Smetana. Iván Martín, piano

Palau de la Música, dissabte 25/III/2017.

ALBERT FERRER FLAMARICH

L'OSV marca les diferències amb projectes com *Mosaico de sonidos*, una iniciativa que vetlla per la integració de persones amb discapacitat intel·lectual i que ha aglutinat 14 orquestres de l'Estat Espanyol.

En trobades mensuals al llarg del darrer any i mig, els músics de l'orquestra han treballat amb disset persones afectades per aquest trastorn preparant la composició *La flor más grande del mundo* del polifacètic Emilio Aragón, a partir del conte homònim de José Saramago.

Cadascun s'atansava a un instrument i en un exercici també locomotor el feia sonar interaccionant amb la resta de músics i cantant, després de dipositar una simbòlica flor al centre de l'escenari.

E. BARNOLA

«La flor más grande del mundo», a l'inici del concert a la Faràndula, un dia abans del Palau

Amb presentació i narració del viola Lluís Cabal, la inclusió d'aquesta gesta referma la música com a eina per a societat més justa, equitativa i solidària. Un objectiu que reïncideix en el caràcter pioner d'aquesta orquestra a l'Estat en diverses dinàmiques, el

reconeixement de les quals té escàs ressò.

La resta del concert aplegava la visitat del pianista Iván Martín un dels més reputats espanyols del moment interpretant el *Concert per a piano* de Chopin sota la batuta del nou titular de l'OSV a partir

del setembre de 2017, James Ross. Martín, de toc aristocràtic i flexible, i Ross van oferir una lectura amb dosis de refinament (segon moviment) dins un concepte romàntic servit per un treball instrumental prometedor.

Ho va corroborar la *Simfonia*

núm. 3 de Salvador Brotons, compositor resident aquesta temporada al Palau. Es tracta d'una obra plena de tensions acumulatives, ambients angoixants, hereva de recursos habituals del simfonisme postromàntic i influïda per Shostakovich amb un memorable segon moviment.

Creixement

Aquí, com en el *Moldava* d'Smetana, l'OSV va denotar bon base en la corda, interessants matisos dinàmics men-

DS

No hi van faltar jocs de llums i un bis amb *La Farandola* de Bizet

tre Rossa feia pedagogia sobre la semblança entre la melodia associada al riu i altres melodies de cultures allunyades.

Tot plegat arrodonia la presentació de Ross aquesta temporada i albirava un creixement i consolidació del nivell de l'orquestra, cada vegada més regular en assolir una qualitat artística tan saludable com envejable. No hi van faltar els recurrents jocs de llums i es va oferir la *Farandola* de la Suite núm. 2 de l'*Arlésienne* de Bizet com a bis a un concert llarg i de ric espectre emocional ■

CLÁSICA AVANCE DE TEMPORADA

RATTLE Y GERGIEV, BATUTAS DE ORO EN BCN

La Filarmónica de Berlín y la Orquesta del Teatro Mariinsky encabezan la lista de grandes formaciones previstas para el curso 2017-18 de las temporadas Ibercamera y BCN Classics, repleto también de máximas figuras del teclado

ANA MARÍA DÁVILA BARCELONA

Dos nombres de peso artístico indiscutible, Simon Rattle y Valery Gergiev, al frente de dos de las mejores orquestas del mundo, la Filarmónica de Berlín y la Orquesta del Teatro Mariinsky de Sant Petersburg, respectivamente, encabezarán, el próximo curso, la oferta de las dos temporadas privadas más ambiciosas de la agenda musical clásica de Barcelona: la decana Ibercamera y la recién llegada BCN Classics.

Esta semana, ambos ciclos han adelantado sus contenidos –a cual más sustancioso– para el curso que viene, que también traerá a los escenarios de la ciudad a grandes figuras del teclado, como Daniel Barenboim, Marta Argerich, Maria Joao Pires y el jovencísimo Daniil Trifonov.

La primera en desembarcar en la agenda musical de la ciudad será Ibercamera, que el próximo 30 de octubre arrancará la que ya será su 34 temporada con la pianista Varvara que, al frente del Da Camera Ensemble, abordará el célebre quinteto *La truita*, de Schubert.

Fiel a su política de ofrecer una programación de cuidado valor artístico y siempre estructurada a partir de un diálogo directo con los artistas, Ibercamera propone una temporada de longitud excepcional, con un total de doce conciertos; dos de ellos fuera de abono.

El ciclo, que cuenta con un presupuesto global cercano a 1,5 millones de euros, ofrecerá siete programas con orquesta; entre ellos, la actuación de Gergiev y sus efectivos del Mariinsky que in-

Simon Rattle y Valery Gergiev, dos de las batutas estrella de la próxima temporada. JAVIER DEL REAL / SERGIO ENRÍQUEZ-NISTAL

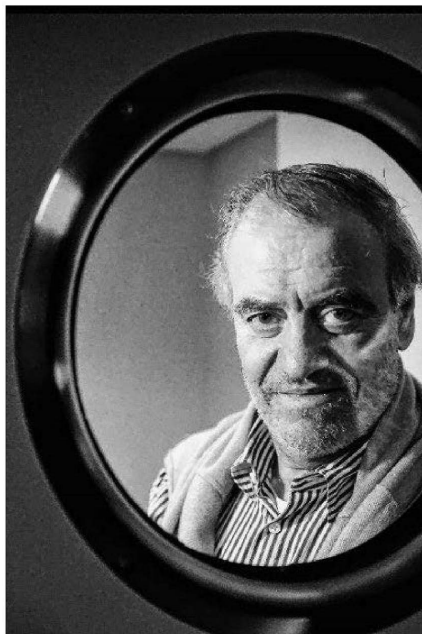
terpretarán la *Segunda sinfonía* de Mahler.

No menos destacada será la presencia de la Orquesta de París, dirigida por Daniel Harding, en un concierto que tendrá como gran reclamo a la pianista Maria Joao Pires interpretando, por primera vez en su carrera, el concierto *Emperador*, de Beethoven.

Del genio de Bonn también se podrá escuchar la *Sinfonía 'Heroica'*, a

cargo de la Philharmonia Orchestra, dirigida por Karl-Heinz Steffens, y el *Concierto para violín*, con la Staatskapelle Weimar y la solista Viviane Hagner.

A lo largo del curso se podrán escuchar también los *Conciertos para piano y orquesta* de Bach, con Andras Schiff, solista y director de la Cappella Andrea Barca; un *Réquiem* de Mozart, con la Orquesta Nacional de Hungría y el Cor Madrigal, bajo la

batuta de Janos Kovacs, y la partitura navideña por excelencia, *El Mesías*, de Händel, otra vez en la versión de Edward Higginbottom.

Por lo que respecta a los solistas, la oferta de Ibercamera continúa prestando especial atención al universo pianístico, con recitales de la legendaria Martha Argerich y el que ya es el gran valor del teclado para el siglo XXI, el ruso Daniil Trifonov, que ha incluido en su programa una

página de Frederic Mompou.

Aunque su trayectoria en Barcelona apenas ha comenzado, BCN Classics, una oferta surgida de la colaboración entre la agencia Ibermúsica, la Orquesta de Cadaqués y la editorial Tritó, llega pisando fuerte en su segunda temporada.

Su propuesta estrella es de auténtico impact-o: nada menos que la gira de despedida de Simon Rattle como titular de la Filarmónica de Berlín, que recalará en el Palau de la Música Catalana el 8 de junio de 2018. Rattle dice adiós a la orquesta de la que ha sido titular desde 2002.

Antes de eso, sin embargo, BCN Classics habrá arrancado, el próximo 10 de noviembre, con la Sinfonía de Bamberg y Viktoria Mullova interpretando el *Concierto para violín* de Sibelius.

La temporada incluye un total de siete conciertos, tres de ellos a cargo de la Orquesta de Cadaqués, cuyos contenidos presentan más de una coincidencia con la oferta de Ibercamera. Así, en noviembre, se podrá escuchar un *Réquiem* de Mozart dirigido por Gianandrea Noseda y en marzo de 2018, la *Sinfonía Heroica*, bajo la batuta de su titular, Jaime Martín. El tercer concierto de la orquesta llegará en el mes de mayo y estará dirigido por Vladimir Askenazy.

Daniel Barenboim, que ofrecerá un recital el 11 de mayo, será la gran figura solista de la temporada BCN Classics que aspira a continuar con su proceso de consolidación en el nuevo curso.

MARÍA VALVERDE Y GUSTAVO DUDAMEL

«VIAJE DE NOVIOS»
EN ESPAÑA,
TRAS SU BODA
SORPRESA

Tras dar a conocer que se han casado en Las Vegas, la actriz y el director de orquesta han reaparecido en Barcelona y Madrid, y su sonrisa de felicidad lo dice todo

María Valverde y Gustavo Dudamel, sonrientes y de la mano por las calles de Madrid, donde el director de orquesta ha ofrecido un concierto. La actriz está acompañando a su marido durante su gira

TAN solo unos días después de conocer que se casaron en una íntima ceremonia en Las Vegas, el pasado mes de febrero, María Valverde y Gustavo Dudamel han hecho su esperada aparición en España, convertidos en marido y mujer.

El recién estrenado matrimonio, que tiene su residencia fijada en Los Angeles, se dejaba ver en la Ciudad Condal, donde el director de orquesta ha ofrecido una serie de conciertos en el Palau de la Música. De la mano y con una sonrisa, no comentaron nada sobre su enlace, pero sí dieron las gracias por las felicitaciones recibidas y su cara de felicidad dice más que mil palabras.

Poco después ponían rumbo a Madrid, donde Gustavo tenía otro concierto en el Auditorio Nacional y una vez más se mostraron cómplices y muy sonrientes. La actriz, que acaba de cumplir treinta años, ha querido estar al lado de su marido en esta gira, que compagina con el rodaje de «Galveston», un «thriller» ambientado en Nueva Orleans.

AMRI/ANGULARPHOTO

EN EL 20È ANIVERSARI DE LA SEVA MORT

Una exposició recupera el Tete Montoliu més íntim

► L'ONCE rendeix tribut al pianista amb 200 articles personals

EL PERIÓDICO
BARCELONA

AquellesmòquingqueTeteMontoliu va lluir en el seu últim concert al Palau de la Música, el març de 1997, es pot veure ara a *El racó d'en Tete*, l'exposició més personal dedicada al pianista, una mostra que recorre la seva exitosa trajectòria a través d'alguns dels seus objectes més preats i amb la qual se li rendeix homenatge en el 20è aniversari de la seva mort.

Entre els més de 200 articles exposats al vestíbul de l'Auditori de l'edifici ONCE de Catalunya destaquen el seu inseparable piano de cua, diverses caricatures (com la del primer quartet en què va participar, Be-Bop), cartells de concerts i moltes de les distincions que va rebre, com la Creu de Sant Jordi de 1983 i la insígnia d'or i brillants del Barça, la seva altra passió després del jazz.

L'íntima mostra també exhibeix

la seva correspondència particular amb Joan Manuel Serrat i Xavier Cugat, un poema dedicat a Joan Ollé, 112 caràtules de la seva vasta discografia, un dels seus rellotges, quadros i aparells de ràdio. I recorda l'emotiu recital de comiat que va protagonitzar al Palau de la Música pocs mesos abans de morir a causa d'un càncer de pulmó contra el qual feia més d'un any que lluitava.

L'exposició, que neix amb la vo-

►► El pianista Tete Montoliu.

luntat de tenir caràcter permanent, es va inaugurar ahir amb la presència del conseller de Cultura, Santi Vila; la viuda de Montoliu, Montse García-Albea; la seva filla, Núria Montoliu, i familiars i amics. A continuació, l'Ignasi Terraza Trio i Silvia Pérez Cruz van oferir una actuació en memòria seva.

PRODIGI DEL JAZZ // Vicenç Montoliu Massana, més conegut com Tete Montoliu, hauria complert 84 anys ahir. Aquest any, a més a més, es commemora el 20è aniversari de la seva mort, que va ser el dia 24 d'agost de 1997. Cec de naixement i fill de dos amants de la música, es va convertir en un prodigi del piano des dels 4 anys. Després de ser descobert per Lionel Hampton, Montoliu va gravar més d'un centenar de discos, el 80% dels quals a l'estranger, i va tenir un ampli reconeixement internacional. ≡

ONCE Catalunya és el marc d'una exposició permanent amb 200 objectes personals de Tete Montoliu, de la mort del qual aquest any es commemoren els 20 anys

Les coses del Tete

Guillem Vidal
BARCELONA

Coincidint, ahir, amb el 84è aniversari del naixement de Tete Montoliu, el vestíbul de l'auditori de l'edifici ONCE Catalunya, a la Gran Via de Barcelona, va inaugurar *El racó d'en Tete*, una exposició amb dos-cents objectes personals del pianista català de jazz més internacional, cedits per la seva vídua, Montserrat García-Albea. "La memòria és fràgil. Han passat vint anys i els menors de quaranta anys, al Tete, ja no el coneixen", assenyalava ahir García-Albea.

L'exposició, de caràcter permanent, inclou des de 112 caràcters dels seus discos fins al piano Yamaha que Tete Montoliu, cec de naixement, tenia al seu pis del carrer Muntaner. "No s'hi asseia mai, a tocar el piano a casa", explicava tanmateix la seva vídua. "Només el tocava en concerts i quan, un cop per setmana, venia a casa l'Horacio [Fumero, contrabaixista de Montoliu durant vint anys], amb qui tocaven per pur plaer". Més actius, ara bé, eren els divuit aparells de ràdio que hi havia a casa seva, dos dels quals s'exposen ara a l'edifici ONCE. "Seguia molt el futbol. A vegades fins i tot l'enxampava escoltant partits de terce-

'El racó d'en Tete', inaugurat ahir al vespre a ONCE Catalunya ■ ORIOL DURAN

ra divisió", recordava García-Albea. "Segurament, si no hagués estat cec, Tete hauria estat futbolista com el seu avi matern, Alfred Massana, que havia estat jugador del Barça." No cal dir, doncs, que la insignia d'or i brillants que li va concedir el Futbol Club Barcelona, una de les mol-

tes distincions que s'exposen ara a ONCE Catalunya, va ser per a Montoliu una immensa font d'alegria. "Si, mentre tocava en un concert, el Barça feia un gol, jo picava l'ullet a l'Horacio i, aquest, anava subtilment fins al Tete i li feia un copet a l'espatlla. Era tot un ritual...", deia

somrient, ahir, García-Albea.

Tete Montoliu, però, no únicament escoltava el Barça. Posava jazz almenys durant tres hores diàries a un volum eixordador ("mai cap veï ens va dir res, però allò es devia sentir des del carrer Aragó", recordava la seva vídua), i

els llibres, gràcies sobretot al Centre Bibliogràfic de la ONCE, al qual es va afiliar l'any 1944, li despertaven un munt de passions. "Era un lector compulsiu. Llegia llibres a una velocitat impressionant i, sempre que marxava de gira, ho feia amb dues maletes plenes de llibres en Braille.

"Segurament, si no hagués estat cec, Tete hauria estat futbolista com el seu avi matern"

Llegia de tot: novel·la, teatre, poesia... Li encantava Rodoreda, i també Cortázar, pel ritme que imprimia als seus textos."

Entre les perles de l'exposició hi ha també el vestit que Tete Montoliu va lluir en el concert que va oferir el dia del seu 64è aniversari al Palau de la Música, cinc mesos abans de morir (el 24 d'agost vinent farà 20 anys). "Duia set quimioteràpies a sobre, però ho va donar tot", explicava ahir la seva vídua. "Al Palau sempre li va tenir un respecte enorme..."

El també pianista cec Ignasi Terraza, acompanyat d'Horacio Fumero, el bateria Aldo Caviglia i la cantant Silvia Pérez Cruz, va homenatjar ahir Tete en un concert just després de la inauguració *El racó d'en Tete*. ■

LA FOTO

Efe

LA ONCE HOMENAJEA A TETE MONTOLIU CON UNA EXPOSICIÓN PERMANENTE

Doscientos objetos personales del músico de jazz Tete Montoliu componen la exposición permanente inaugurada ayer en la sede de la ONCE en Barcelona. La muestra propone un recorrido por la trayectoria del pianista, que era invidente, con motivo del veinte aniversario de su último concierto en el Palau de la Música, pocos meses antes de su fallecimiento. En la exposición se pueden encontrar las carátulas de los discos de Montoliu, el piano que tenía en su casa o el esmoquin que usó en su último concierto, junto al que posó ayer su viuda, Montse García-Albea.

29 Marzo, 2017

El pianista Montoliu 'abre' su casa

La ONCE dedica al músico 'El racó d'en Tete', con más de un centenar de sus objetos

T. POLO / L. PALACÍN, **Barcelona**
Tete Montoliu habría cumplido ayer 84 años. En agosto hará 20 que murió y hace una semana se cumplieron 20 años, también, de su último concierto, en el Palau de la Música. En tan significativa fecha, la ONCE le ha dedicado en su sede de Barcelona *El racó d'en Tete*, un espacio donde se exponen más de un centenar de discos, el piano de su casa, el esmoquin que lució en su último concierto, gafas, escritos, cartas o el carné de afiliado a la ONCE del compositor de jazz, ciego de nacimiento. "Lo he hecho para no disgregar las cuatro cosas que había por casa", asegura, emocionada, su viuda, Montserrat García-Albea. "Pero también para que sirva de ejemplo a las nuevas generaciones, que ni siquiera han oído hablar de él". La que fue su segunda esposa, junto con la hija del pianista, Núria, y el nieto Jordi,

han aportado todo el material.

El acto, al que han asistido el consejero de Cultura, Santi Vila, compañeros y admiradores como Joan Manuel Serrat, Núria Feliu, Luis Cobos o Mayte Martín, contó con la actuación del Ignasi Terraza Trío y concluyó con la mítica *Paraules d'amor* cantada por Silvia Pérez Cruz.

Miles de anécdotas

Montse se enamoró de Tete Montoliu en 1973, cuando tuvo que llevarlo a cenar antes de un concierto en el bar de un amigo, en Madrid. "No había cenado y lo tuve que llevar yo", recuerda. También aquellas primeras citas cada vez que ella, azafata de aviación, pasaba por Barcelona en los años setenta: "Íbamos al Zeleste, a la Cova, a Terrassa a escuchar jazz".

Entre los objetos expuestos, la viuda se para ante una carta que

El piano y el esmoquin del último concierto. / ONCE

le escribió Serrat. "Eran como hermanos", dice, "y Tete recordaba siempre la gira que hicieron juntos cuando pasó todo aquello de Eurovisión". El mismo cantautor del Poble Sec la recuerda, poco después, durante la inauguración del espacio: "La imagen que más presente tengo de él", comenta, sin tener que pensarlo demasiado, "es en 1969, en el primer concierto de una gira, en Oviedo. El público estaba dividido: la mitad nos gritaba '¡cabrones!' y la otra, '¡hijos de puta!'. Él se volvía hacia mí y, sin dejar de tocar el piano,

me decía: '¡Joan, Joan! No te vayas, no me dejes solo, eh?'".

El otro recuerdo que destaca Serrat, de la misma gira, plasma la afición al fútbol (al Barça) del jazzista: "En pleno concierto cantó un gol del Barça en Bilbao!", explica divertido. "El tío estaba tocando y escuchaba por un pinganillo los partidos de la jornada".

Su viuda también da fe de estas aficiones del Tete, cuando se para ante la insignia de oro y brillantes que le concedió el Barça: "Estuvimos a la tribuna del Bernabéu, en 1997, poco antes de morir,

y ganó el Barça. La gente estaba indignada y él, haciendo ver bien su insignia, que se viera que era culé... ¡No te explico como nos miraban todos!". El sentimiento barcelonista le venía de familia: su abuelo, Alfred Massana, fue jugador azulgrana.

El racó d'en Tete recoge más de cien portadas de discos. "Él no los guardaba", dice su viuda. "No escuchaba su música después de interpretarla. Sus grabaciones eran prácticamente discos en directo: no aceptaba repeticiones, tocaba siempre

lo que le salía del corazón en cada momento. Por eso muchos discos no los tenía y nos costó horrores recopilarlos, contactando con discográficas japonesas y americanas".

Una vez le preguntaron si, dada su ceguera, no le daba miedo tocar la tecla equivocada. "Siempre busco la tecla equivocada", respondió, definiendo a la perfección su insaciable curiosidad musical. Cuando caía en la tecla que no era, se le abría un universo musical totalmente nuevo, para explorar", remacha su viuda.

29 Marzo, 2017

LA IMAGEN DEL DÍA

Recuerdos de Tete Montoliu

El esmoquin que usó en su último concierto en el Palau de la Música, el piano que tenía en su casa y las carátulas de sus 112 discos son algunos de los 200 objetos que componen la exposición permanente *El racó d'en Tete Montoliu* con la que la ONCE homenajea al gran músico del jazz español.

La muestra, que se inauguró ayer, día en que cumpliría 84 años, en el vestíbulo del Auditorio del edificio ONCE de Cataluña, propone un recorrido por la trayectoria de Montoliu, aunque, como señala en una entrevista con Efe su viuda, Montse García-Albea, «después de 50 años de jazz sin parar, es muy difícil hacer un resumen».

MARTA PÉREZ / EFE

Hoy Tete Montoliu habría cumplido 84 años.

Hoy Tete Montoliu habría cumplido 84 años. Y como homenaje en este aniversario, la Once ha abierto un espacio en recuerdo del mítico pianista ciego, con una exposición permanente de alguno de sus objetos personales. Toda una vida dedicada al jazz. Desde su piano al esmoquin que vistió en el último concierto en el Palau de Música, que justamente hoy hace 20 años.

Districtes

UNA HISTÒRIA DE L'EIXAMPLE... Hotel Regina

CÉSAR CID

► Façana amb marquesina modernista de l'hotel Regina, al carrer de Bergara.

Cent espelmes al Regina

L'hotel de quatre estrelles del carrer de Bergara, que va obrir les portes el 1917, es va transformar en hospital durant la guerra civil

ANNALISA PALUMBO
BARCELONA

Una marquesina modernista de ferro forjat i vidre dona la benvinguda als turistes que s'allotgen a l'hotel Regina (Bergara 4), que just ara compleix 100 anys. Aquest establiment de quatre estrelles va obrir les portes el 1917, encara que l'edifici és del segle XVIII. L'immoble estava destinat a vivendes particulars fins que Francesc Recasens, propietari de la Pensió Francesa, situada a l'altre costat del carrer, va començar a comprar alguns pisos de l'actual hotel per ampliar el seu negoci.

«A poc a poc va comprar tot l'edifici», explica el director i copropietari Lluís Roig Ortiz. Recasens va invertir 5.300 pessetes en la compra de l'immoble. «No era gaire pacient: lluny d'esperar a la porta l'arribada de possibles hostes, se n'anava a l'Estació de França a esperar l'arribada del tren per captar clients», segueix José Luis Roig Urrutia, pare de Lluís i exgestor del hotel.

El Regina va créixer i es va modernitzar. «Va ser un dels primers hotels de Barcelona a tenir telèfon a totes les habitacions –destaca el pare–, a més d'un restaurant que va destacar per oferir la varietat d'entremesos més gran de la ciutat».

Quan va esclatar la guerra civil, el 1936, Recasens es va refugiar a Itàlia.

Durant la seva absència, el Regina va complir funcions d'hospital militar. «Aquí es van allotjar unes nits els nens de Morelia, abans de ser traslladats a Mèxic», explica Roig pare. Es refereix a alguns dels 456 nens exiliats a Mèxic el 1937.

A l'acabar la guerra, Recasens va tornar i es va trobar l'hotel gairebé destruït. «Les vidrieres de l'hotel s'han anat perdent amb el pas del temps –explica la doctora en història de l'art Núria Gil Farré–. Només se'n conserven dues a la part posterior de l'edifici, que ara està tapada», segueix Gil. El disseny és una còpia d'una obra de l'artista René Beaulclair i les vidrieres van ser realitzades

des per l'empresa Rigalt, Granell & Cia, que també va treballar al Palau de la Música.

Per salvar el que quedava de l'hotel i recuperar el seu prestigi, Recasens va invertir 400.000 pessetes, en una època en què una nit al Regina costava 1 pesseta. En el moment de la seva mort, la neta hereva es va desentendre de la propietat fins a la injecció de capital de Roig pare, que es va convertir en gestor de l'hotel el 1957, i va acabar comprant-lo el 1985.

«Era un hotel d'estil senzill, encara que fos un quatre estrelles. Hi havia habitacions compartides per al servei i una marisqueria». «Aquí hi va dormir Alfredo Di Stéfano quan es debatia entre fitxar pel Reial Madrid o el Barça –afegeix Roig fill–. I José Mujica, expresident de l'Uruguai».

Aniversari amb piano

Ara, l'hotel Regina intenta que la ciutat s'aprofiti de les seves instal·lacions. «Cada any fem un esmorzar per a escriptors per Sant Jordi –segueix Roig–. I cada dijous i diumenge, fins a finals d'any, tindrem sessions de piano obertes al públic per celebrar el nostre primer segle d'activitat». ≡

BARCELONEJANT

NATÀLIA
Farré

Quan Dalí passejava per Barcelona

El primer escàndol públic el va protagonitzar a Barcelona. Tenia només 8 anys quan davant d'un aparador del carrer de Ferran va veure un rast d'all. La botiga estava tancada, però ell els volia. Sense dubtar-ho. Va començar a cridar: «Vull cebes, vull cebes». Els vianants se'l miraven estupefactes. I se suposa que la seva mare intentava calmar-lo. Era **Salvador Dalí**. L'artista de Figueres o el geni empordanès, fins i tot el pintor de Cadaqués. Però mai un creador amb el gentilici barceloní al darrere. «Però la sang de Dalí és barcelonina». Així ho afirma l'historiador **Ricard Mas** a *Dalí i Barcelona*, la primera monografia dedicada a la relació de l'artista amb la ciutat.

Una ciutat que «li ha negat el pa i la sal», sosté. Tant, que per no tenir no té ni un trist passatge amb el seu nom. ¿El motiu? «Els seus vincles, simpaties o oportunisme amb el règim de **Franco**». Va estar a punt de tenir un monument al davant de la catedral en l'època de **Narcís Serra** com a alcalde. Certa intel·lectualitat d'esquerres ho va impedir. Sí que va aconseguir la Medalla d'Or de Barcelona. Pels pèls. L'hi va col·locar **Pasqual Maragall** quan ja jeia de cos present, en pijama, a l'espera de ser embalsamat. Una escena tan surrealista, com el mateix geni.

Malgrat aquest desdeny, Barcelona va ser aparador de Dalí i Dalí aparador de Barcelona. Aquí va passar llargues temporades. L'última, el 1988 a la clínica Quirón; les primeres quan amb 4 anys el portaven al parc Güell. Pel mig, vuit dècades d'estades per etapes. Primer instal·lat a casa dels seus oncles, després al Royal Hotel del carrer del Carme, i a partir de 1935, a l'Hotel Ritz. A la suite 108. La mateixa per on van desfilars les estrelles del moment, d'**Ava Gardner** a **John Wayne**. La mateixa en què escandalitzava l'alta societat muntant escenografies eròtiques o pornogràfiques: entre altres, convidar un taxista de Vilanova i la Geltrú amb un penis molt gran perquè el mostrés, per exemple. I la mateixa en què va fer pujar un cavall dissecat de 400 quilos per regalar-lo a **Gala**. Era el seu quarter general a Barcelona, on rebia i on anaven els periodistes a buscar un bon titular.

Però no tot van ser *boutades*. Aquí va realitzar la seva primera exposició individual. Aquí va passejar amb el seu amic **Federico García Lorca**, el poeta granadí va tenir el seu primer èxit teatral al Goya amb l'estrena de *Mariana Pineda*. Aquí va realitzar activitats filantròpiques, com el regal d'un oli al club de futbol Sant Andreu que passava per grans dificultats econòmiques. I aquí es va convertir en el primer gran defensor del modernisme i de **Gaudí** en una època en què ni l'arquitecte ni l'estil tenien prèdica: el prestigiós crític d'art **Christian Zervos** afirma-

► Salvador Dalí, a la famosa sala hipòstila del parc Güell de Barcelona el 1956.

► L'artista mira per la finestreta d'un taxi de Barcelona.

va, el 1926, que **Gaudí** havia «desacreditat la ciutat amb les seves múltiples construccions», obres «amb un gust d'allò més ridícul». Dalí va defensar sempre el modernista fins al punt d'accedir, el 1952, a muntar un *happening* gegant al parc Güell en benefici de la Sagrada Família. Va reunir 5.000 persones i la premsa nacional i internacional.

El llibre repassa també la seva afició a la sarsuela, als toros i al xarleston. La seva debilitat pels bons restaurants i les seves sortides nocturnes, que no totes eren al Liceu i al Palau de la Música. A Dalí li agradaven els llocs on actuaven els traves-

Ricard Mas repassa el vincle del geni amb la ciutat que, afirma, «li ha negat el pa i la sal»

Una relació que dona per a vivències serioses i polèmiques, com la de l'ànec sodomitzat

tis, com Barcelona de Noche. Allà va conèixer **Peki d'Oslo**, més tard rebetejada com a **Amanda Lear**. I visitar bordells. De les seves activitats sexuals parla la **Senyora Rius**.

The Beatles i el consolador

La *madame* explica que una vegada va arribar el geni amb un grup de dones i un ànec. El ritual va ser molt cruel: Dalí va degollar l'ànec alhora que li introduïa el penis per l'anus per gaudir amb els seus espèrtners. La **Senyora Rius** ho explica però també afirma no haver-ho vist. Així que dona l'avertió que l'artista tenia pels gèrmens, és molt probable que el ritual fos un altre. És, juntament amb l'anècdota amb The Beatles, l'única que recull el llibre sense tenir la seguretat de la seva veracitat. El que va passar amb el quartet de Liverpool també és molt dalinià. Se suposa que el geni els va portar a sopar al Reno i que després els va obsequiar amb un consolador gegant a cada un. No uns qualssevol, sinó uns realitzats a mà per un artesà del carrer del Tígre.

Malgrat tot el que va viure a Barcelona Dalí, no és fàcil veure obra seva a la ciutat. Al MNAC n'hi ha vuit peces. I una a la Fundació Suñol. Hi ha també una altra obra poc coneguda pel gran públic: la cúpula del Palauet Albéniz. La suma no és per llançar coets. Això més el no carrer dedicat a l'artista porten Mas a afirmar que Barcelona és una ciutat «infradalinizada». ■

29 Marzo, 2017

CAS PALAU

Linares revela que Felip Puig tenia «línia directa» amb Montull

L'exdirector general afirma havia un telèfon amagat en un calaix

ACN

L'exdirector general del Palau de la Música, Joan Llinares, va revelar ahir que l'exconseller i exsecretari general adjunt de CDC Felip Puig tenia una «línia de telèfon directa» amb l'exdirector administratiu de l'entitat, Jordi Montull, per parlar del conveni entre el Palau i la Fun-

dació Trias Fargas, vinculada als convergents. Ho va explicar durant el judici pel cas Palau i ho va saber perquè quan ell ja dirigia l'entitat i ocupava el despatx de Montull, el juny del 2010 va rebre una trucada a un telèfon amagat en un calaix de la taula. Puig li va preguntar si ja estava tot «clar» sobre el conveni entre

les dues institucions. En un llarg interrogatori del fiscal, Llinares va explicar que va començar a dirigir el Palau el 29 de juliol del 2009, molts pocs dies després de l'escorcoll dels Mossos. Així, una de les primeres coses que va fer va ser contractar un director de seguretat, que el Palau no tenia, va dir Llinares.

Document

ACN

ART 2008	COBRAMENT FERROVIAL	PAGAMENT A DANIEL	COBRAMENT A G.P.O.	COBRAMENT FUNDACIÓ		
Gener	---	---	---	---		
Febrer	---	---	---	---		
Març	Concert normal	105.138,00 €	Factura	64.091,00 €	27.413,00 €	15.681,00 €
Abril	---	---	---	---	---	---
Maig	Concert Patrocinat	240.404,00 €	Factura	126.217,00 €	69.136,00 €	11.961,00 €
Juny	---	---	---	---	---	---
Juliol	Concert patrocinat	230.954,00 €	Factura Trias Fargas	93.111,00 €	93.111,00 €	---
Agost	---	---	---	---	---	---
Setembre	Concert patrocinat	229.849,00 €	Factura	113.233,00 €	69.136,00 €	30.050,00 €
Octubre	---	---	---	---	---	---
Novembre	Concert Inaugural	300.506,00 €	Factura	171.083,00 €	69.118,00 €	60.305,00 €

Un dels documents que Llinares va presentar durant la jornada d'ahir del judici.

L'exconseller Felip Puig tenia
línia directa amb el Palau

p. 22

CORRUPCIÓ TRIBUNALS

L'exconseller Felip Puig tenia línia directa amb el Palau

Segons ha declarat el successor de Millet en el judici || L'exalt càrrec del Govern es va interessar pels convenis amb CDC

AGÈNCIES

[BARCELONA] L'exconseller Felip Puig tenia línia directa amb el Palau, segons va declarar ahir Joan Llinares, el successor de Fèlix Millet al capdavant de la institució cultural en el judici que se celebra a Barcelona per l'espoli del Palau. Llinares va rebre una trucada de l'exconseller a un telèfon directe de l'antic despatx de Jordi Montull interessant-se pels convenis de l'entitat amb la Fundació Trias Fargas, afí a Convergència, i va preguntar sobre "si hi havia més coses". En la seua declaració com a testimoni, Llinares va revelar la trucada "un pèl curiosa" que va rebre en un mòbil guardat en un calaix del despatx de Jordi Montull, mà dreta de Fèlix Millet al capdavant del Palau.

Quan Llinares va despenjar el telèfon, una línia directa que no passava per centraleta a diferència del que tenia sobre la taula, es va adonar que qui trucava era Felip Puig, que en l'època era diputat de CDC a l'oposició. "Em va preguntar si allò dels convenis estava clar i si hi havia més coses", va precisar el testimoni.

L'antic director del Palau de la Música va situar aquest fet en l'època en què es va fer pública l'existència de cinc convenis amb què l'Orfeó Català havia donat 630.000 euros a

Joan Llinares, acompanyat d'Iztiair González i David Fernández.

DONACIONS

L'Orfeó Català va donar 630.000 € a una fundació vinculada a CDC l'octubre del 2009

la Fundació Trias Fargas, afí a CDC, l'octubre del 2009.

Segons la declaració de Llinares, quan va comprovar que el personal del Palau ignorava l'existència d'aquests convenis i que no tenien "justificació", va encarregar als lletrats de l'entitat que parlessin amb la Fundació Trias Fargas, "per veure

de quina manera tornaven els diners".

L'exdirector general del Palau va desmentir així l'explicació que va donar llavors la direcció de la Trias Fargas, que va anunciar que accedia voluntàriament a tornar els 630.000 euros rebuts de l'entitat perquè els convenis no havien estat avalats per la junta directiva de la institució.

Joan Llinares va relatar com els auditors que van analitzar els comptes del Palau van trobar documentació que, segons la seua opinió, revelava el presumpte pagament de comissions de Ferrovial a CDC.

CAS PALAU ■ L'EXCONSELLER D'INTERIOR I D'EMPRESA ERA LLAVORS DIPUTAT CONVERGENT A L'OPOSICIÓ AL PARLAMENT

Felip Puig va trucar per línia directa al Palau per preguntar pels convenis

Joan Llinares, successor de Millet al capdavant de la institució, sosté que CDC la va utilitzar per finançar-se

Joan Llinares, amb l'exregidora barcelonina Itziar González i l'exdiputat de la CUP David Fernández. ALBIR/EFE

EFE

L'exdirector del Palau de la Música Joan Llinares va rebre una trucada de l'exconseller de CDC Felip Puig a un telèfon directe de l'antic despatx de Jordi Montull, interessant-se pels convenis de l'entitat amb la fundació Trias Fargas, afí a CDC, i preguntant sobre «si hi havia més coses».

En la seva declaració com a testimoni davant la sala de l'Audiència de Barcelona que investiga el saqueig del Palau, Llinares revelà la trucada «una mica curiosa» que va rebre a un telèfon guardat en un calaix –i que ell no sabia que existia fins que va sonar al despatx que havia estat de Jordi Montull, mà dreta de Félix Millet al capdavant del Palau, i que ell va ocupar quan els va succeir.

Quan va despenjar el telèfon del calaix –una línia directa que no passava per centraleta, a diferència del que tenia sobre la taula–, es va trobar que era Felip Puig, que en l'època era diputat de CDC a l'oposició, qui trucava. «Em va preguntar si el tema dels convenis estava clar i si hi havia més coses», explicà Llinares. «Va ser una trucada una mica curio-

sa que després he relacionat, és clar», afegí el testimoni, que situà aquest fet en l'època en què es va fer pública l'existència de cinc convenis amb els quals l'Orfeó Català havia donat 630.000 euros a la Fundació Trias Fargas, després Catdem, afí a CDC, a l'octubre de 2009.

Llinares, que va prendre les regnes del Palau després d'esclatar l'escàndol i va aportar a la justícia documents que apuntaven al presumpte pagament de comissions a CDC, expressà la «sor-

presa» que li va provocar la troballa d'aquests convenis amb la Trias Fargas. Segons digué, quan va comprovar que el personal del Palau ignorava l'existència d'aquests convenis i que no tenien «justificació», va encarregar als lletrats de l'entitat que parlessin amb la Fundació Trias Fargas «per veure de quina manera tornaven els diners».

L'exdirector general del Palau contradiu així la versió que va donar llavors la direcció de la Trias Fargas, que va anunciar que

accedia voluntàriament a tornar els 630.000 euros rebuts del Palau perquè els convenis no havien estat avalats per la junta directiva.

Joan Llinares, actualment gerent de l'Ajuntament de Barcelona, explicà que els auditors als quals va encarregar analitzar els comptes del Palau van trobar a l'ordinador de la secretària de Millet i Montull documentació que, segons la seva opinió, revelava el pagament de comissions de Ferrovial a CDC.

El document que més li va cridar l'atenció, va dir el testimoni, va ser un quadre amb xifres distribuïdes en quatre columnes amb els epígrafs «cobrament Ferrovial», «pagament a Daniel», «cobrament G.P.O.» i «cobrament fundació» i altres anotacions referents a adjudicacions d'obres. Llinares també es va referir, en la seva declaració, a la troballa de còpies de cartes amb al·lusions a obres dirigides a l'extresorer de CDC Carles Torrent, ja desaparegut.

L'APUNT

'Ara diuen que no el coneixien'

■ Joan Segura, exsecretari del Palau, explicà que alguns «polítics» que li havia presentat l'ex-president de l'entitat Félix Millet van negar haver-lo conegut una vegada va esclatar l'escàndol. «Abans, tothom volia sortir a la foto amb ell», va dir. Segura, que va ocupar temporalment les secretaries de la Fundació Palau i de l'Orfeó Català, declarà com a testimoni. L'any 2010 va prestar declaració com a imputat, i finalment va ser exculpat. Ahir va assegurar que «ni per un moment» se li va ocórrer pensar que Félix Millet i la seva mà dreta Jordi Montull estiguessin saquejant el Palau de la Música, ja que la seva gestió al capdavant de l'entitat era «meravellosa». «Tot eren èxits», va dir.

A més a **DdG**

**L'exdirector general
implica l'exconseller
Felip Puig en el judici
del cas Palau ▶ 24**

29 Marzo, 2017

Puig i Montull tenien línia directa pel conveni de CDC

► L'exdirector general revela que l'exconseller es va interessar per l'acord econòmic entre el Palau i la fundació convergent ► Llinares va trobar un quadre amb els pagaments de Ferrovial

ACN/DDG BARCELONA

■ L'exdirector general del Palau de la Música Joan Llinares, va revelar que l'exconseller i exsecretari general adjunt de CDC Felip Puig tenia una línia de telèfon directa amb l'exdirector administratiu de l'entitat Jordi Montull per parlar del conveni entre el Palau i la Fundació Trias Fargas, vinculada als convergents. Ho va saber perquè quan ell ja dirigia l'entitat i ocupava el despatx de Montull, el juny del 2010 va rebre una trucada a un telèfon amagat en un calaix de la taula. Puig li va preguntar si ja estava tot clar sobre el conveni entre les dues institucions.

En un llarg interrogatori del fiscal, Llinares va explicar que va començar a dirigir el Palau el 29 de juliol del 2009, molts pocs dies després de l'escorcoll dels Mossos. El primer que va voler fer va ser entendre l'estructura interna de les tres entitats, Orfeó, Fundació i Consorci, fer-ne el funcionament més senzill i realitzar una auditoria externa. Per fer-ho, va començar a revisar els papers que no s'havien endut els Mossos i va anar descobrint nombroses irregularitats, que va adjuntar en un document

lliurat a la fiscalia el juny del 2010.

Així, una de les primeres coses que va fer va ser contractar un director de seguretat, que el Palau no tenia. Van descobrir que s'havien esborrat les imatges de les càmeres de vigilància del 23 al 27 de juliol, just després de l'escorcoll policial. En les imatges del 28 i 29 van descobrir que algun treballador streien bosses d'escombraries amb documents i els portaven a un local proper propietat de Montull.

També va descobrir que a la planta de comptabilitat, encara dirigida per Gemma Montull, s'estaven destruint documents de paper. Igualment, es va trobar que els advocats de Montull havien demanat a Mariona Carulla, aleshores presidenta, anar al notari per revertir una compra d'un local que l'Orfeó havia fet a Millet i Montull. Llinares s'hi va negar, perquè Carulla no tenia poders per fer-ho.

Reticències pels patrocinis

L'exdirector general també va explicar que l'aleshores directora general encarregada del mecenatge, Rosa Garicano, va presentar reticències a l'hora de lliurar als auditors els convenis de patrocini, i que Gemma Montull també es demo-

L'exdirector general Joan Llinares va rebre una trucada de Felip Puig a un telèfon amagat en un calaix. ACN

La clau

PETICIÓ
Millet i Montull hauran de seguir tot el judici

► Els magistrats van decidir que Millet i Montull hauran de seguir assistint a totes les sessions del judici. El tribunal ha considerat que el judici no agreujarà les patologies.

rava a l'hora de comunicar als bancs que el seu pare i Millet ja no tenien poders ni signatura als comptes bancaris de l'entitat.

Per últim, la secretària de Millet, Elisabet Barberà, també va presentar reticències a l'hora d'obrir la caixa forta del despatx presidencial, on s'hi van trobar 1.200 euros en metàl·lic.

Garicano i Gemma Montull van ser acomiadades per motius disciplinaris, acomiadaments que

van ser avalats judicialment. Sobre Garicano va dir que havia desaper què es feia amb els diners, i de Gemma Montull va assegurar que era poc fiable treballar-hi.

En resum, Llinares va manifestar que el desfalc del Palau va ser organitzat per dues persones, amb un nucli vinculat amb una falta de criteri auditor per part de molts responsables.

De fet, va recordar que Millet i Montull, en el fons eren funcionaris públics perquè tenien càrrecs directius en un ens públic com era el Consorci.

El quadre de Ferrovial

Entre els papers que Llinares va trobar hi havia un quadre, en un arxiu informàtic d'una secretària de Montull, sobre suposats cobraments de Ferrovial i pagaments a Daniel, que podria ser Osàcar, ex-tresorer de CDC, però ningú en va donar explicacions.

Defet, Llinares es va reunir amb Juan Elizaga, de Ferrovial, per evitar que deixés de ser el principal patrocinador del Palau, i es va trobar Osàcar demanant a Carulla

que pagués factures endarrerides a Natur System, empresa de l'ex-tresorer convergent, que Llinares va admetre sota el permís dels auditors. Llinares també va explicar que no van trobar cap suport documental que justificués el conveni entre el Palau i la Fundació Trias Fargas.

Justament, sobre les obres que Ferrovial va fer al Palau, va dir que les obres les hauria d'haver pagat el Consorci, i no pas la Fundació, i per tant haurien hagut de sortir a concurs públic, i no ser contractades a dit per Millet i Montull.

Per la seva banda, el que va ser secretari de la Fundació del 1990 al 2005 i secretari segon de l'Orfeó del 2007 al 2009, Joan Segura, va explicar que la seva funció dins la Fundació era assistir un cop a l'any a la reunió del patronat de l'entitat, on Gemma Montull presentava en una pantalla els comptes i Millet en donava detalls.

El secretari va dir que tot i que ell hagués hagut de custodiar els llibres d'actes de les reunions la Fundació, en realitat era en mans de Millet.

29 Marzo, 2017

ESGRIMA POLITICA A BANDA I BANDA DE L'ATLÀNTIC ► 23

**... i Puigdemont replica des de Washington
que només és una altra promesa**

EL GOVERN RECLAMA UNA CLÀUSULA CONTRA ELS INCOMPLIMENTS

ACN

Puig i Montull tenien línia directa pel conveni de CDC

► L'exdirector general revela que l'exconseller es va interessar per l'acord econòmic entre el Palau i la fundació convergent ► Llinares va trobar un quadre amb els pagaments de Ferrovial

ACN BARCELONA

L'exdirector general del Palau de la Música Joan Llinares va revelar que l'exconseller i exsecretari general adjunt de CDC Felip Puig tenia una línia de telèfon directa amb l'exdirector administratiu de l'entitat Jordi Montull per parlar del conveni entre el Palau i la Fundació Trias Fargas, vinculada als convergents. Ho va saber perquè quan ell ja dirigia l'entitat i ocupava el despatx de Montull, el juny del 2010 va rebre una trucada a un telèfon amagat en un calaix de la taula. Puig li va preguntar si ja estava tot clar sobre el conveni entre les dues institucions.

En un llarg interrogatori del fiscal, Llinares va explicar que va començar a dirigir el Palau el 29 de juliol del 2009, molt pocs dies després de l'escorcoll dels Mossos. El primer que va voler fer va ser entendre l'estructura interna de les tres entitats, Orfeó, Fundació i Consorci, fer-ne el funcionament més senzill i realitzar una auditoria externa. Per fer-ho, va començar a revisar els papers que no s'havien endut els Mossos i va anar descobrint nombroses irregularitats, que va adjuntar en un document lliurat a la fiscalia el juny del 2010.

Així, una de les primeres coses que va fer va ser contractar un director de seguretat, que el Palau no tenia. Van descobrir que s'havien esborrat les imatges de les càmeres de vigilància del 23 al 27 de juliol, just després de l'escorcoll

La clau

Millet i Montull hauran de seguir tot el judici

► Els magistrats van decidir que Millet i Montull hauran de seguir assistint a totes les sessions del judici. El tribunal ha considerat que el judici no agreujarà les patologies que tenen.

policial. En les imatges del 28 i 29 van descobrir que alguns treballadors treien bosses d'escombraries amb documents i els portaven a un local proper propietat de Montull.

També va descobrir que a la planta de comptabilitat, encara dirigida per Gemma Montull, s'estaven destruint documents de paper. Igualment, es va trobar que els advocats de Montull havien demanat a Mariana Carulla, aleshores presidenta, anar al notari per revertir una compra d'un local que l'Orfeó havia fet a Millet i Montull. Llinares s'hi va negar, perquè Carulla no tenia poders per fer-ho.

Reticències pels patrocinis

L'exdirector general també va explicar que l'aleshores director general encarregada del mecenatge, Rosa Garicano, va presentar reti-

L'exdirector general Joan Llinares va rebre una trucada de Felip Puig a un telèfon amagat en un calaix

cències a l'hora de lliurar als auditors els convenis de patrocini, i que Gemma Montull també es demorava a l'hora de comunicar als bancs que el seu pare i Millet ja no tenien poders ni signatura als comptes bancaris de l'entitat.

Finalment, la secretària de Millet, Elisabet Barberà, també va presentar reticències a l'hora d'obrir la caixa forta del despatx presidencial, on es van trobar 1.200 euros en metàl·lic.

Garicano i Gemma Montull van ser acomiadades per motius disciplinaris, acomiadaments que van ser avalats judicialment. Sobre Garicano va dir que havia de saber què es feia amb els diners, i de Gemma Montull va assegurar que era poc fiable treballar-hi.

En resum, Llinares va manifestar que el desfalch del Palau va ser organitzat per dues persones, amb un nucli vinculat i amb una falta de criteri auditor per part de molts

responsables.

De fet, va recordar que Millet i Montull en el fons eren funcionaris públics perquè tenien càrrecs directius en un ens públic com era el Consorci.

El quadre de Ferrovial

Entre els papers que Llinares va trobar hi havia un quadre, en un arxiu informàtic d'una secretària de Montull, sobre suposats cobraments de Ferrovial i pagaments a Daniel, que podria ser Osàcar, ex-tresorer de CDC, però ningú en va donar explicacions.

Defet, Llinares es va reunir amb Juan Elizaga, de Ferrovial, per evitar que deixés de ser el principal patrocinador del Palau, i es va trobar Osàcar demanant a Carulla que pagués factures endarrerides a Natur System, empresa de l'ex-tresorer convergent, que Llinares va admetre sota el permís dels auditors. Llinares va explicar que no

van trobar cap suport documental que justificués el conveni entre el Palau i la Fundació Trias Fargas.

Justament, sobre les obres que Ferrovial va fer al Palau, va dir que les obres les hauria d'haver pagat el Consorci, i no pas la Fundació, i per tant haurien hagut de sortir a concurs públic, i no ser contractades a dit per Millet i Montull.

Per la seva banda, el que va ser secretari de la Fundació del 1990 al 2005 i secretari segon de l'Orfeó del 2007 al 2009, Joan Segura, va explicar que la seva funció dins la Fundació era assistir un cop l'any a la reunió del patronat de l'entitat, on Gemma Montull presentava en una pantalla els comptes i Millet en donava detalls.

El secretari va dir que tot i que ell hauria hagut de custodiar els llibres d'actes de les reunions de la Fundació, en realitat era en mans de Millet.

29 Marzo, 2017

Llinares afirma que el Palau va servir per “finançar” CDC

■ L'exdirector de l'ens ratifica les sospites vers els diners de Ferrovial, tot i que admet que va demanar a la constructora que seguís el patrocini ■ L'Audiència denega a Millet i Montull absentar-se del judici

Mayte Piulachs
BARCELONA

Els lladres confessos del Palau de la Música hauran de continuar assistint al judici que l'Audiència de Barcelona realitza contra ells i catorze persones més per l'espoli de l'ens. La presidenta del tribunal, la magistrada Montserrat Comas, va informar ahir a l'expresident del Palau Fèlix Millet i a la seva mà dreta Jordi Montull que, tot i les greus patologies que pateixen, els forenses han determinat que “no s'agreuaran pel fet d'assistir al judici oral”, i com que es reduiran força les sessions, davant la renúncia de testimonis, la secció desena els denega que marxin a casa seva, si no és per un motiu puntual sobrevingut.

Abans, en l'onzena sessió del judici va declarar com a testimoni Joan Llinares, exdirector del Palau, posat en el càrrec per les administracions incloses en el Consorci del Palau, el qual va detallar les seves descobertes, en assumir aquesta tasca, el 30 de juliol del 2009, una setmana després de l'escorcoll policial. Llinares, que va ser acompanyat per l'exregidora de Barcelona Itziar González i l'exdiputat de la CUP David Fernández, va ratificar que des del Palau es finançava Convergència de forma

Joan Llinares, exdirector del Palau, amb l'exdiputat de la CUP David Fernández, ahir en sortir del jutjat ■ TONI ALBIR/ EFE

“il·legal”.

En una exhaustiva declaració, Llinares va explicar que les primeres “sorpreses” que ell i els auditors es van trobar al Palau van ser factures de viatges a països llunyans que les famílies Millet i Montull van fer amb els diners del Palau. També van trobar factures d'obres fetes a casa de tots dos. Millet i Montull, a través d'una carta, van confessar haver-se gastat en les obres uns 3,6 milions del Palau. La confessió va ser el 16 de setembre del 2009, i segons Llinares, el dia 3, a les juntes de la Fundació i de l'Or-

feó del Palau, “ja els havíem informat d'unes quantitats superiors”. Llinares va explicar que totes les troballes les aportava a la fiscalia o al jutge, com ara factures falses. Va afegir que va trobar “reticències de col·laboració” de Gemma Montull, encara directora financera, i que se'l va informar que en la planta d'ella “s'estaven destruint documents”.

La trucada de Felip Puig

Amb les factures falses i l'estructura jurídica de l'Orfeó, amb un munt de comptes corrents no declarats, Llinares va asse-

gurar que era evident que en el Palau “hi havia un finançament polític il·legítim”, i que “Convergència era l'entitat destinatària”. En aquest context, van descobrir els convenis amb la Fundació Trias Fargas, propera a CDC, i que Llinares –segons va declarar ahir– va trucar-los perquè tornessin els 600.000 euros cobrats i que la junta de l'Orfeó no havia permès. Llinares també va revelar ahir que el novembre del 2009 va rebre una trucada de l'exdirigent de Convergència Felip Puig per preguntar-li si ja estava resolt el tema

de la Trias Fargas i si hi havia més coses, i li va respondre que s'estava revisant tot.

I, el novembre del 2010, van trobar en un ordinador d'una secretària de Montull un requadre, on surten aportacions de Ferrovial, i pagaments a la Trias Fargas i al Palau. “Vam veure que la relació amb Ferrovial anava més enllà del patrocini”, va sostenir Llinares. A preguntes de Cristóbal Martell, defensor de Pedro Buenaventura, exdirectiu de la constructora, Llinares va admetre que no s'havia fet cap auditoria sobre si les obres fetes per Ferrovial al

Palau hi havia un perjudici per a l'entitat. Llinares també va admetre que ell mateix va demanar a Ferrovial que es quedés com a patrocinador del Palau.

Llinares va deixar la direcció del Palau el desembre de 2010 i –interrogat per Alex Solà, lletrat de l'acusació popular de la FAVB– va admetre que hi va haver un desacord amb la direcció. Va dir que Josep Maria Busquets, que va assumir la direcció de la Fundació i de l'Orfeó va “manio-

Les frases

“Vaig dir que si no s'acusava CDC, el Palau passaria de víctima a encobridor”

Joan Llinares
EXDIRECTOR DEL PALAU DE LA MÚSICA

“Tot eren èxits... I no vaig comprovar que s'informés l'Orfeó de la venda d'un local de Millet a l'associació”

Joan Segura
EXSECRETARI DE LA FUNDACIÓ PALAU

brar” perquè el Palau no acusés CDC, i Llinares va assegurar que va dir-los que “si el Palau no acusava es convertia de víctima a encobridor”.

Per la seva part, Joan Segura, exsecretari de la Fundació i de l'Orfeó, va declarar que el Palau “funcionava a meravella”. Amb tot, i en paraules del fiscal Emilio Sánchez Ulled, va admetre la seva “deficient atenció” als comptes de l'Orfeó, i que es feien pagaments en metàl·lic a diverses persones com ara el cunyat de Millet. A més, va facilitar a Millet i Montull les societats amb les quals van intentar vendre un local a l'Orfeó, amb unes elevades plusvàlues per a ells. ■

Hoy ha declarado el exdirector del Palau de la Música en el tribunal, la persona que sustituyó a Fèlix Millet.

Hoy ha declarado el exdirector del Palau de la Música en el tribunal, la persona que sustituyó a Fèlix Millet. Ha asegurado que en los ordenadores de la institución había información sobre la financiación irregular a Convergència, y sobre obras bajo sospecha. Además ha explicado que el exconseller Felip Puig le llamó para interesarse por los convenios firmados con la Fundación Trias Fargas. Decl.

Llinares revela que Felip Puig tenia “línia de telèfon directa” amb Montull

L'exdirector general del Palau de la Música Joan Llinares, ha revelat que l'exconseller i exsecretari general adjunt de CDC Felip Puig tenia una “línia de telèfon directa” amb l'exdirector administratiu de l'entitat Jordi Montull per parlar del conveni entre el Palau i la Fundació Trias Fargas, vinculada als convergents. Ho va explicar durant el judici pel ‘cas Palau’ i ho va saber perquè quan

ell ja dirigia l'entitat i ocupava el despatx de Montull, el juny del 2010 va rebre una trucada a un telèfon amagat en un calaix. Puig li va preguntar si ja estava tot “clar” sobre el conveni entre les dues institucions. En un llarg interrogatori del fiscal, Llinares va explicar que va començar a dirigir el Palau el 29 de juliol del 2009, molts pocs dies després de l'escorcoll dels Mossos.

Corrupció.cat

Al Parlament i a l'Audiència Nacional

Pàgines 18 a 20 >>>

Dos casos, un expresident

Mas compareix avui al Parlament arran dels escàndols de corrupció en l'extinta CDC ≡ **Els grups** li podran preguntar sobre l'espoli del Palau i les comissions del 3%

J. G. ALBALAT
BARCELONA

L'expresident de la Generalitat de Catalunya i president del Partit Demòcrata Català (PDECat), Artur Mas, compareix avui, dimecres, al Parlament per donar explicacions sobre els últims escàndols de corrupció que han esquitxat l'extinta Convergència Democràtica de Catalunya (CDC), el partit que va dirigir i que es va dissoldre políticament per donar pas a la nova formació política.

Hi ha dos processos judicials en marxa: el suposat finançament il·legal de CDC a través del Palau de la Música, el judici del qual s'està celebrant, i el suposat pagament de comissions il·legals del 3% al partit per part de diverses empreses; una investigació que està portant un jutge del Vendrell i per la qual es va registrar la seu central dels convergents a Barcelona. Aquestes són algunes de les qüestions sobre les quals Mas hauria de respondre.

EL PALAU DE LA MÚSICA

Jordi Montull, el que va ser mà dreta de Fèlix Millet al Palau de la Música, va arribar a un acord amb la fiscalia per salvar la seva filla, Gemma Montull, i que ella no hagi de trepitjar la presó. A canvi, pare i filla han admès que l'empresa Ferrovial va pagar comissions a Convergència a través del Palau. Millet, que era president de l'auditori, es va apuntar al carro i va ser clar: «Ferrovial feia donacions al Palau perquè els diners anessin a Convergència a canvi d'obra pública. Això no ho vaig dir en la meua confessió del 2009, però és la veritat».

FERRAN NADEU

►► 23 d'octubre del 2015 ► Mas ja va compareixer fa un any i mig al Parlament per explicar el 3%.

La confessió de Millet i Montull i les suposades comissions centraran les intervencions

ELS EXTRESORERS DE CDC

Al banc dels acusats per l'espoli del Palau i el suposat finançament il·legal de CDC s'asseu el que va ser tresorer del partit Daniel Osàcar. Segons l'acusació, aquesta persona va canalitzar part de les comissions que van anar a parar a Convergència, encara que ell ho va negar.

«S'ha mentit molt aquí», va dir. Però aquest no és l'únic tresorer de CDC imputat per un presumpte cas de corrupció: Andreu Viloca també ho està pel cas 3%.

EL PAGAMENT DE COMISSIONS

CDC sempre ha negat que es finançés a través del Palau, però el fiscal reclama el decimis de 6,6 milions

d'euros que suposadament va rebre de forma il·legal. El partit té en aquests moments 15 seus embargades. ¿Mas sabia que s'estaven cobrant comissions? ¿O, com defensa la seva formació, tot és mentida i la confessió dels investigats és només per reduir la seva eventual condemna?

EL SEU NOM, EN EL 'CAS 3%'

En el cas 3% que investiga el jutge del Vendrell ha sortit el nom de Mas. Un testimoni protegit ha deixat al descobert la contudent advertència que suposadament li va fer l'exconseller i ara diputat Germà Gordó per no «obeir» als interessos de CDC. Segons aquest empresari i donant de fons a la fundació convergent CatDem, Gordó li va dir: «Tu no obeeixes. Ara a qui no obeeixes és president, a veure què passarà». L'empresari també va relatar que havia tingut una cita amb Mas al seu despatx de CDC i aquest li va dir: «Has de fer el que aquest et digui», en referència a Gordó.

LES COMISSIONS

El jutge del Vendrell està investigant una presumpta trama de corrupció per aconseguir comissions a canvi d'adjudicacions d'obres públiques. Un dels protagonistes és Viloca, que ha sigut detingut en dues ocasions. Una part de les indagacions segueixen en secret de sumari.

DIPUTAT I EXCONSELLER

La Guàrdia Civil va trobar en un registre practicat el 21 d'octubre del 2015 al domicili del que va ser directiu de Copisa Francesc Xavier Tauler, i a la seu d'aquesta societat, anotacions manuscrites que evidencien, al seu entendre, la suposada implicació de Gordó en l'adjudicació irregular de dos contractes a la constructora, segons un informe inclòs en el cas 3% de suposat pagament de comissions a CDC. Al març, Mas va dir que posava la mà al foc per Gordó. ≡

Corrupció.cat

El 'cas Palau'

El judici per l'espoli de Millet esquitxa Felip Puig

L'exdirector del Palau revela una trucada a Montull de l'exconseller

Llinares ratifica que CDC es va finançar a través de la institució

J. G. ALBALAT
BARCELONA

El que va ser director general del Palau de la Música després que esclatés l'escàndol del saqueig de l'entitat cultural, Joan Llinares, va assegurar ahir en el judici que l'exconseller Felip Puig es va interessar pels convenis de la institució musical amb el seu partit, Convergència Democràtica de Catalunya (CDC). El testimoni va deixar constància que, segons les proves trobades, l'auditori va ser utilitzat per al finançament d'un «partit polític», en referència a CDC i a la seva fundació Trias Fargas. «¿Què feia l'Orfeó Català firmant un conveni amb la fundació d'un partit polític?», es va preguntar.

Llinares va explicar que un dia, estant ell en el que havia sigut el despatx de Jordi Montull, va sentir un telèfon, que no era el fix ni el seu

mòbil, i que estava amagat en un calaix. Era una línia directa, un telèfon vermell, que no passava per centraleta. Llinares va despenjar i el seu interlocutor es va identificar com a Felip Puig, que li va dir que la devolució dels diners entregada per l'auditori a la fundació de CDC Trias Fargas (ara CatDem) ja estava solucionada i li va preguntar si «hi havia alguna cosa més». Aquesta trucada es va produir després de l'octubre del 2009. Puig era diputat per CDC al Parlament.

RESTITUCIÓ // De la devolució dels 630.000 euros percebuts per la Trias Fargas, Llinares va dir que va ordenar als lletrats que reclamessin a la fundació que tornés els diners. Aquesta explicació entra en flagrant contradicció amb la versió oferta al seu dia per CDC que havien tornat els fons voluntàriament.

L'actual gerent de l'Ajuntament de Barcelona va confirmar que les anotacions sobre els suposats pagaments a la fundació de CDC i a Daniel Osácar, extresorer del partit, es van trobar als ordinadors del Palau, així com els relacionats amb obres públiques com la Ciutat de la Justícia i la línia 9 del metro.

Llinares va declarar que el novembre del 2010, qui durant una setmana va presidir l'Orfeó Català, Josep Maria Busquets (per dimissió temporal de Mariona Carulla), es va atribuir unes funcions que no li pertocaven i va frenar que es pogués acusar CDC en el procés. Aquest ex alt càrrec fins i tot va instruir els lletrats perquè no recolzessin el fiscal en l'obertura d'una investigació per suposat finançament il·legal de CDC. Després, Busquets va ser desautoritzat. «Vaig dir a la junta que el Palau podria passar de víctima a encobridor», va manifestar el testimoni.

DESTRUCCIÓ DE PAPERS // A instància del fiscal Emilio Sánchez Ulled, Llinares va reconèixer un per un els documents que es van trobar al Palau, després del registre dels Mossos. Entre els papers hi havia les factures que van

A JUDICI Joan Llinares, amb corbata, entre Simona Levi (esquerra) i Itziar González i David Fernández, ahir.

►► Fèlix Millet, dilluns, a la Ciutat de la Justícia.

Els saquejadors confessos no podran absentar-se de cap sessió

►► El tribunal ha decidit no dispensar Fèlix Millet i Jordi Montull d'assistir al judici a l'estimar que les patologies que pateixen no s'agreuïaran amb la seva permanència diària al banc, i han desestimat així la petició de les seves defenses. Una altra cosa és que no puguin anar a una sessió puntual per qüestions de salut justificades.

►► L'advocat Javier Melero, que defensa CDC i l'extresorer d'aquest partit, també s'oposa que els dos exresponsables del Palau no assisteixin al judici. Va al·ludir a l'avançada edat del seu client, que és el més longeu, fet que no li impedeix ser-hi present. Sobre les confessions de Millet i Montull, va dir que són com els principis de Groucho Marx: «Si no li agraden aquests, en tinc uns altres».

justificar viatges d'oci de Millet i Montull, així com obres a les seves vides particulars. Totes aquestes despeses van ser pagades per l'entitat cultural. El testimoni va afegir que dies després de l'entrada de la policia a l'auditori el van avisar que a la planta de comptabilitat, on encara hi havia Gemma Montull, s'estaven destruint papers en una trituradora. Va dir també que empleats de l'auditori van treure papers en «carrets i borses».

RETICÈNCIES // L'exdirector de l'auditori va explicar les reticències que va trobar en els empleats quan es va fer càrrec del Palau i que va trobar factures per imports «exagerats», com 100.000 euros. D'algunes empreses proveïdores, Llinares va recalcar que aquestes societats no «podien explicar el que no existia». Va sostenir que una sèrie d'empreses vinculades a familiars de Millet i Montull percebien fons per serveis no realitzats i perquè els ex alts càrrecs poguessin cobrar sobresous a través de bons, després de modificar-se els estatuts de forma «grollera».

Abans de Llinares, l'advocat Juan Segura, que va ser secretari de les

JULIO CARBO

junes directives de diverses entitats vinculades al Palau de la Música, va declarar que després del registre dels Mossos, el juliol del 2009, alguns «polítics» van criticar Félix Millet. «Ara diuen que no el coneixen, quan me'ls va presentar ell», va assegurar. Quan el fiscal li va preguntar si podia dir algun nom, el testimoni no en va donar cap: «Abans tots volien veure's amb Millet i fer-se una foto amb ell». ≡

≡

El Tribunal del 'Caso Palau' ha desestimado la petición de las defensas de Millet y Montull de no asistir a todas las sesiones del juicio, por razones médicas después de revisar los informes forenses.

El Tribunal del 'Caso Palau' ha desestimado la petición de las defensas de Millet y Montull de no asistir a todas las sesiones del juicio, por razones médicas después de revisar los informes forenses. La magistrada Montserrat Comas dice que los documentos constatan que su presencia no afectará a su estado de salud.

**Nueva sesión del 'Caso Palau' con la declaración
hoy como testigo del exdirector general del Palau
de la Música, Joan Antoni Llinares, quien ha
confirmado una por una las principales
afirmaciones de**

Nueva sesión del 'Caso Palau' con la declaración hoy como testigo del exdirector general del Palau de la Música, Joan Antoni Llinares, quien ha confirmado una por una las principales afirmaciones de la Fiscalía respecto al expolio de la institución, y al desvío de fondos de Ferrovial a Convergència a través del Palau. Decl.

Efe

El exdirector del Palau de la Música, Joan Llinares, ayer.

Felip Puig llamó al Palau al trascender sus acuerdos con CDC

Expansión. Barcelona

El exconseller de CDC Felip Puig telefonó a Joan Llinares, quien tomó las riendas del Palau tras estallar el escándalo sobre su expolio, en 2009. Lo hizo en octubre de aquel año, después de que trascendieran los convenios que permitieron a la Fundació Trias Fargas, vinculada a CDC y actualmente disuelta, recibir 630.000 euros de la institución cultural.

Así lo reveló ayer Llinares, en su declaración como testigo en el juicio sobre el expolio del Palau. Destacó que la llamada fue "un tanto curiosa" y que la recibió en un teléfono directo que estaba en un cajón en el despacho del que había sido exdirector de la institución, Jordi Montull.

Se trataba de una línea directa que no pasaba por cen-

tralita del Palau, a diferencia del teléfono que tenía Llinares encima de la mesa. Explicó que, al descolgarlo, le contestó Felip Puig, que entonces era el número dos de CDC y diputado en el Parlament.

Llinares aseguró que el propio personal del Palau desconocía la existencia de estos convenios, que sirven como base a la Fiscalía para concluir en su escrito de acusación que CDC se financió irregularmente a través del Palau de la Música, y que cobró comisiones a Ferrovial a cambio de la adjudicación de obras públicas. Según Llinares, que ahora dirige la oficina de transparencia del Ayuntamiento de Barcelona, los acuerdos carecían de "justificación", y concluyó que CDC usó el Palau para financiarse de forma "ilegítima".

29 Marzo, 2017

Joan Llinares (izquierda), Itziar González y David Fernández llegan, ayer, a la Ciudad de la Justicia. / T. A. (EFE)

Joan Llinares: “El Palau se usó para financiar a CiU”

JESÚS GARCÍA, Barcelona

Joan Llinares, el hombre que sucedió a Fèlix Millet al frente del Palau de la Música, afirmó ayer que la institución musical fue utilizada como un “instrumento” para “financiar a CiU”. En su declaración como testigo, Llinares se mostró convencido de que la financiación ilegal de Convergència “se desprendía de la documentación” que, pese a las trabas y a la destrucción de documentos, halló en el Palau.

Llinares lamentó que el Palau y el Orfeo renunciaran a acusar a Convergència por una maniobra de Josep Maria Busquets, que ocupó de forma interina la presidencia del Palau antes de las primeras elecciones posMillet. “El señor Busquets alineó a los letrados con la tesis de que no se tenía que apoyar a la Fiscalía. Eso iba a generar un daño al Palau, porque pasaba de ser víctima a encubridora”, dijo Llinares en una declara-

ción de dos horas a la que acudió acompañado, entre otros, de la exconcejal Itziar González y del exdiputado de la CUP David Fernández, que se han destacado por su denuncia de la corrupción. “Me parecía muy grave”, agregó Llinares, “porque se había usado e instrumentalizado una institución como el Palau en beneficio de una formación política”.

El exdirector del Palau —hoy jefe de los servicios jurídicos de

Millet tendrá que ir a todas las sesiones

Los saqueadores confesos del Palau, Fèlix Millet y Jordi Montull, habían solicitado permiso para no acudir al resto de sesiones del juicio. El tribunal, sin embargo, rechazó ayer la petición. Millet y Montull habían apelado a su deteriorado estado de salud. Pero el informe forense encargado por la Audiencia de Barcelona no concluye, en absoluto, que la asistencia a la vista oral vaya a empeorar sus dolencias.

Ada Colau en el Ayuntamiento de Barcelona— explicó otros episodios curiosos de su breve gestión en el Palau (de julio de 2009 a diciembre de 2010). Por ejemplo, que Felip Puig, dirigente histórico de Convergència, llamó al despacho de Jordi Montull, otro de los saqueadores confesos del Palau, después de que los Mossos registraran el coliseo modernista.

Llinares había hallado los convenios firmados entre el Palau y la Fundación Trias Fargas, afín a Convergència. Según la acusación, esos convenios “aparentes” fueron una de las vías por las que la constructora Ferrovial pagó comisiones al partido a cambio de la adjudicación de obra pública. El testigo explicó que la llamada de Puig se produjo cuando ya había trascendido públicamente la existencia de esos convenios y la intención de CDC de devolver el dinero (más de 600.000 euros). Escuchó “el sonido de un teléfono que estaba sonando en un cajón”. Era Puig. “Me preguntó si esto de los convenios ya estaba claro y si había más cosas. Le dije que estaba aclarándose, y ahí se acabó”. El teléfono, agregó Llinares, era “una línea directa que no pasaba por centralita”.

A Llinares no le recibieron con los brazos abiertos cuando, siete días después del registro, se hizo con el mando. Halló “reticencias” y toda clase de trabas. El primer día de trabajo le dijeron que “se estaban destruyendo documentos en la planta de contabilidad”, controlada por Gemma Montull. Las cámaras de seguridad mostraron que, en los dos días previos, se robaron papeles. “Vimos un movimiento de salida de documentos en carritos y bolsas”. Llinares y su equipo empezaron a examinar cómo Millet había “colado facturas falsas de una forma burda”. Por ejemplo, sobre “viajes particulares a la Polinesia y a otros lugares a los que el Orfeo, claro, no había ido nunca”.

29 Marzo, 2017

C's y ERC piden investigar las obras de Glòries

Llevarán al pleno del viernes iniciativas para aclarar y depurar responsabilidades sobre la adjudicación

BARCELONA

La presidenta del grupo municipal de Ciutadans (C's) en el Ayuntamiento de Barcelona, Carina Mejías, anunció ayer que su formación solicitará en el pleno municipal del viernes la apertura de una investigación interna para depurar responsabilidades políticas ante las irregularidades detectadas en la adjudicación de las obras de Glòries.

En rueda de prensa, Mejías reclamó que «que se abra una investigación interna para aclarar por qué se adjudicaron las obras del túnel de Glòries a una empresa que no era capaz de hacerlas, sobre las que hay sospechas de irregularidades y que ha generado un importante sobrecoste» y anunció que si se confirman esas anomalías pedirán «responsabilidades políticas a quienes las adjudicaron».

La líder de Ciutadans insistió en

que se debe clarificar «quién es el responsable político y quién tomó las decisiones».

Mejías justificó que la formación naranja no pida una comisión de investigación sobre Glòries, como se hizo con Barcelona Regional, porque están convencidos de que «el gobierno municipal no quiere que se investiguen las empresas municipales en gobiernos anteriores», aunque estén relacionadas con tramas de corrupción.

Por su parte, el portavoz de ERC en el Ayuntamiento de Barcelona, Jordi Coronas, no descarta instar una comisión de investigación para aclarar qué sucedió con la adjudicación de las obras de la plaza de Glòries y «saber cuánto más acabarán costando», ya que augura que el sobrecoste será superior al actual calculado, de 12 millones de euros.

Preguntado en rueda de prensa,

el republicano criticó que el contratista incluyera en su oferta turnos de trabajo de 24 horas cuando en Barcelona están prohibidos y que el Ayuntamiento la aceptara sin corregir este aspecto, y añadió: «Nos preocupa mucho que se tengan que parar durante mucho tiempo por cuestiones de seguridad, y puede pasar».

Preocupa que las obras tengan que parar mucho tiempo por seguridad

Coronas aseguró que el ejecutivo de Ada Colau está dando sólo las explicaciones justas y que deberían ser más extensas y detalladas, y advirtió: «Imagino que de aquí se

deberán depurar responsabilidades, del Gobierno municipal que toque».

Asimismo, avanzó que ERC llevará al pleno de este viernes una propuesta para impulsar una consulta ciudadana sobre el albergue de Vila Olímpica, que defiende que debe ser vinculante, después de que haya acabado el plazo de 30 días que propuso el Gobierno municipal para lanzar soluciones, como la compra o la expropiación para evitar su construcción.

Además, los republicanos pedirán revisar las becas comedor de los centros de Educación Especial, y preguntará sobre la modificación del plan que permite la apertura del hotel del Palau de la Música: «Queremos que de una vez por todas podamos pasar página y olvidar un episodio de urbanismo de esta ciudad que no debería haberse producido nunca».

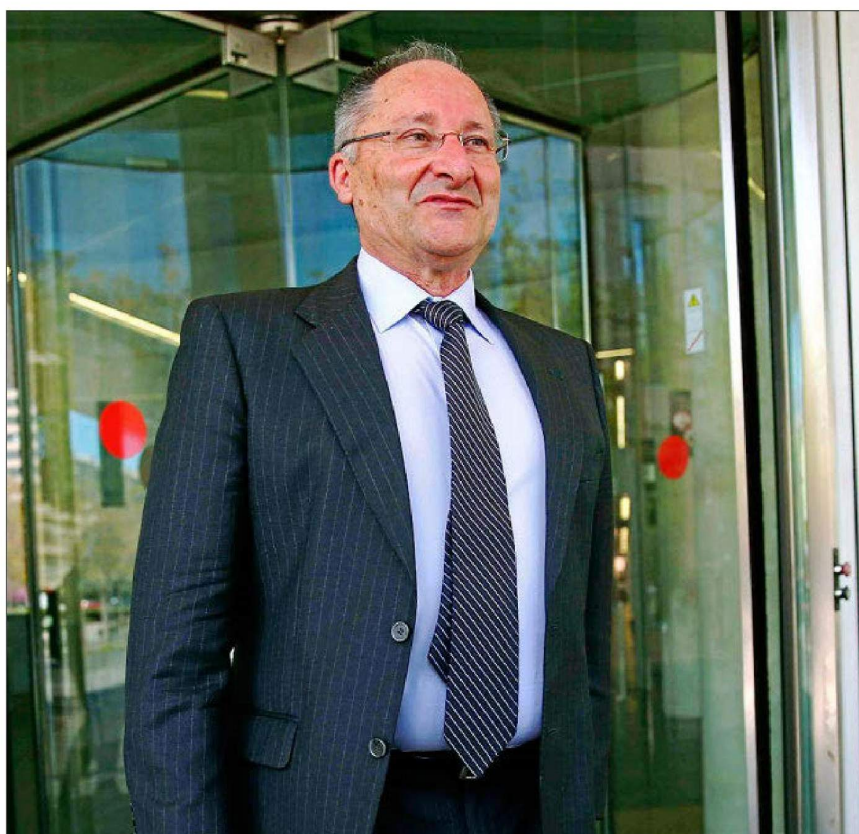
29 Marzo, 2017

Puig llamó al Palau para aclarar los convenios con la Trias Fargas

El ex director de la institución dice que está «muy claro que había una financiación ilegítima»

G. GONZÁLEZ BARCELONA

El ex director general del Palau de la Música tras la entrada y registro de la institución por los Mossos d'Esquadra en julio de 2009, Joan Llinares, insinuó que había una *línea directa* entre Convergència Democràtica de Catalunya (CDC) y los responsables de la institución cultural. En su declaración en el juicio por el saqueo de la institución explicó que unos meses después de ocupar su cargo, cuando trascendió a los medios que la fundación Trias Fargas –actual CatDem–, afín a CDC, había recibido dinero de la fundación del Orfeo recibió una «llamada un tanto curiosa». Especificó que se encontraba en el despacho de Jordi Montull cuando sonó un teléfono «en un cajón, descolgué y era Felip Puig que me preguntó si esto de los convenios estaba claro y si había más cosas». La fundación Palau entregó 630.000 euros a la Trias Fargas en seis acuerdos que después CDC se comprometió a devolver cuando Llinares los reclamó ya que «nadie en la Junta del Palau conocía la existencia de estos convenios». En esa época Puig era diputado en el Parlament por CiU, que estaba en la oposición.

Joan Llinares a su salida del juzgado tras declarar en el juicio por el 'caso Palau'. TONI ALBIR / EFE

Llinares, actual gerente de servicios del Ayuntamiento de Barcelona, afirmó que durante el año y medio que estuvo al frente del Palau ordenó que se hiciese una auditoría de la institución en la que encontraron numerosos documentos y factu-

ras que consideraron irregulares y que por eso lo entregaron al juzgado. Entre ellas había un cuadro encontrado en el ordenador de la secretaria de Fèlix Millet, en el que aparecían numerosas cantidades presuntamente aportadas por Fe-

rovial y salidas hacia un tal «Daniel», que los ex responsables del Palau explicaron que era Daniel Osàcar, el ex tesorero del partido. Este cuadro, que hace referencia a ingresos de 2008, fue aportado al juzgado en junio de 2010. Por eso, el ex director general del Palau cree que está «muy claro que había habido una financiación ilegítima», como indica la Fiscalía.

En su declaración, Llinares también censuró la actitud del presidente interino del Palau, Josep Maria Busquets, que en 2010 comunicó a sus abogados que no se personasen en una pieza separada abierta en el juzgado por una posible financiación de CDC a través de la institución. «La Junta no lo sabía y yo les dije que el Palau pasaba de ser víctima a ser encubridora» por lo que se desautorizó a Busquets ya que incluso el Consorcio del Palau también quería acusar. Pese a esto, el escrito contrario a la personación se presentó en el juzgado y luego Llinares dejó el cargo un mes más tarde. Además, con el cambio en el Govern y la victoria de Artur Mas en enero de 2011 se ordenó al Consorcio que tampoco acusase.

29 Marzo, 2017

Albiach marca distancias con Fachin

El sector crítico de Podem cuestiona las formas de su secretario general y busca aliarse con los 'comunes'

CRISTINA RUBIO BARCELONA

La confección de la ejecutiva de los *comunes* –el partido de ámbito autonómico liderado por Ada Colau y Xavier Domènech– ha puesto en evidencia la fractura interna que hay dentro de Podem. Los críticos, encabezados por la diputada de Catalunya Sí que es Pot en el Parlament, Jéssica Albiach, presentaron ayer una lista que busca debilitar a su propio secretario general, Albano Dante Fachin, y tender puentes con Barcelona en Comú, Iniciativa y EUiA, los demás actores de la confluencia.

«No queremos ver a Podem en las portadas de los diarios por sus peleas internas», lanzó Albiach en un mensaje dirigido a Fachin, quien ha protagonizado varios pulsos con el entorno de los *comunes* hasta el punto de poner en riesgo la construcción del nuevo partido de la izquierda catalana. Es más, el líder

de la formación morada en Cataluña ha confeccionado otra candidatura paralela que rivalizará directamente con la de Domènech. «Nos ofreció un reparto de sillas, trasladar la proporción del consejo ciudadano a la candidatura», explicó ayer Albiach para justificar su alternativa: «Quedaba mucha gente fuera, si se apuesta por la democracia real, se tiene que ser coherente».

De hecho, la lista de los críticos que encabeza Albiach es sólo de ocho miembros y pretende «sumar» con la propuesta integrada por Barcelona en Comú, Iniciativa y EUiA. «Domènech presenta una lista incompleta. Se tienen que llenar esos ochos sitios y nosotros participamos de ese proyecto porque creemos que tiene que estar el color morado», aclaró.

«Se ha demostrado que las confluencias son una fórmula de éxito», explicó la diputada en el Par-

La diputada en el Parlament y líder del sector crítico, Jéssica Albiach. J. SOTERAS

lament para recordar que su rival a batir es «la Cataluña del 3%, el caso Palau o el caso Petòria». «En política es importante el fondo pero también la forma», concluyó Albiach en alusión a los enfrentamientos que ha protagonizado Albano Dante Fachin estos meses. El último fue cuando validó el resultado de no confluir con los *comunes* después de organizar una consulta interna donde sólo participó el 7% del censo.

«Yo no critico a nadie. Desde el inicio hemos sido de consenso»,

aseguró Albiach en respuesta a los periodistas por si sus alusiones a las luchas internas y a la confrontación son para contrarrestar su lista a la de Fachin.

En la candidatura de Albiach destaca el nombre de Marc Bertomeu, a quien Fachin apartó de la dirección de Podem a principios de febrero de forma fulminante. Cabe recordar que ellos dos se consideran los más próximos al sector *errejonista* del partido y mantienen buenas relaciones con el entorno de Ada Colau y Xavier Domènech.

El sucesor de Millet apunta que CDC cobró comisiones

► Llinares asegura que Felip Puig le llamó para preguntar por los contratos

D. T.
BARCELONA

El exconsejero de la Generalitat de Cataluña y exdirigente de Convergència (CDC, actual PDECat) Felip Puig llamó por teléfono a Joan Llinares, sucesor Fèlix Millet al frente del Palau de la Música tras conocerse el saqueo de la institución, interesándose por los convenios por los que esta entidad donó 630.000 euros a la Fundación Trias Fargas, vinculada a CDC, y preguntar si «había más cosas».

Así lo dijo Llinares, ayer, en su declaración como testigo en el caso Palau, que juzga la Audiencia de Barcelona. Durante el interrogatorio también detalló cómo halló los documentos sobre pagos por obras, en los cuales la Fiscalía se basa para acusar a CDC de lucrarse, a través de Millet, con comisiones ilegales de la constructora Ferrovial.

Llinares, actualmente gerente del Ayuntamiento de Barcelona, relató ante la llamada «un tanto curiosa» que recibió en un teléfono directo que estaba guardado en un cajón en el despacho del que había sido número dos de Millet, Jordi Montull, y que él ocupó cuando le sucedió. Al descolgar, se encontró con Puig: «Me

preguntó si lo de los convenios estaba claro y si había más cosas». Era 2009 y se había hecho público que el Orfeó Català había firmado convenios con la fundación de CDC.

Contradice a CDC

En esta línea, Llinares aportó a la justicia, en su momento, documentos que apuntaban al presunto pago de comisiones a CDC; una documentación que le provocó «sorpresa». Cuando comprobó que el personal del Palau ignoraba la existencia de los convenios y que éstos carecían de «justificación», encargó a los letrados de la entidad que hablaran con la Trias Fargas, «para ver de qué manera devolvían el dinero».

De esta manera, el exdirector general del Palau contradice la versión de los responsables de CDC, quienes aseguraron que fueron ellos por iniciativa propia los que devolvieron el dinero al Palau.

Llinares también aseguró, informa Efe, que en los ordenadores de las secretarías de Millet y Montull encontró documentación que desvelaba el presunto pago de comisiones de Ferrovial a CDC, al figurar apuntes con los epígrafes «cobro Ferrovial», «pago a Daniel», «cobro G.P.O.» y «cobro fundación», entre otras anotaciones.

Ayer también declaró como testigo Joan Segura, exsecretario del Palau, quien señaló que algunos políticos que Millet le había presentado negaron haberle conocido una vez estalló el escándalo, en julio de 2009.

Llamada
«Me preguntó si lo de los convenios estaba claro y si había más cosas»

CORRUPCIÓ

Llinares arribant al judici amb l'exregidora Itziar González i l'exdiputat David Fernández (CUP), entre d'altres. MANOLO GARCIA

Puig tenia línia directa amb Montull, segons l'exdirector del Palau

Llinares ratifica l'acusació del fiscal sobre el finançament il·legal de CDC

**MONTSE RIART
BARCELONA**

Quan els Mossos d'Esquadra van escorcollar el Palau de la Música es van emportar desenes de proves de l'espoli de la institució a mans de Felix Millet i Jordi Montull. Però el seu substitut al capdavant de l'entitat, Joan Llinares, en va trobar encara més. L'exdirector del Palau i artífex de l'auditoria que va destacar el forat de 30 milions d'euros va declarar ahir com a testimoni al judici pel saqueig del Palau i el presumpte finançament il·legal de Convergència per verificar totes i cadascuna de les proves de les acusacions. També va revelar un detall nou: poc després d'arribar al Palau va rebre una trucada de l'exconseller i exdirigent de CDC Felip Puig interessant-se pels convenis de la institució amb la Fundació Trias Fargas, afí al partit i que, segons la fiscalia, constituïa una de les vies per desviar diners a la formació.

La trucada no va passar per la centralita, era en una línia directa. Llinares –que actualment és gerent de recursos a l'Ajuntament de Barcelona– ocupava el despatx de l'ex número dos del Palau, Jordi Montull. “Vaig sentir que sonava un telèfon i vaig veure que el so procedia d'un calaix”. Quan va despenjar el telèfon ocult, “una veu que s'identificava com a Felip Puig” va preguntar-li “si ja estaven les coses cla-

res respecte dels convenis” amb la Fundació. En època de Millet, el Palau havia firmat diversos convenis amb la Trias Fargas. L'extresorer de CDC Daniel Osàcar va assegurar en la seva declaració com a acusat que els diners havien de servir per promocionar la cultura catalana als ajuntaments, però Llinares va explicar ahir que els juristes del Palau van arribar a la conclusió que els convenis no tenien “cap justificació” ni estaven “autoritzats”.

Desviaments al partit

El juny del 2010, Llinares va revisar l'ordinador de l'exsecretària de Millet i va trobar-hi una sèrie de documents “sorprenents en una institució cultural”: informació sobre adjudicacions d'obres públiques. El document que més li va cridar l'atenció era una taula que relacionava diversos imports sobre “cobraments a Ferrovià”, “pagaments a «Daniel»” –que segons Jordi i Gemma Montull era l'extresorer convergent–, “cobraments a GPO” i “cobraments a la Fundació”. La fiscalia i l'acusació popular sospiten que aquest document és la prova que, a través del Palau, es van desviar a CDC comissions de Ferrovià a canvi d'adjudicacions. Segons Llinares, el document “creava una interrelació” entre la constructora i el partit perquè dins de la columna atribuïda a “Daniel” apareixia un pagament a la Trias Fargas. Més endavant Llinares va comprovar que els

Proves
Llinares diu
que després
de l'escorcoll
es van
destruir
documents

Assistència
El tribunal
obliga Millet i
Montull a anar
a totes
les sessions
del judici

“imports nets” que apareixien a la columna de la constructora es corresponien exactament amb els imports d'unes factures de les empreses New Letter i Hispart –els responsables de les quals van admetre haver facturat al Palau treballs de CDC per ordre del partit– a les quals fins llavors no havien trobat “cap justificació”. D'aquesta manera Llinares va abonar les tesis de la fiscalia i l'acusació popular, que sospiten que part dels 6,6 milions presumptament desviats a CDC es van camuflar amb factures falses.

Més enllà de la declaració de Llinares, en la sessió d'ahir el tribunal va denegar a Millet i Montull la possibilitat d'absentar-se del judici per raons mèdiques. Els metges forenses que van analitzar el seu estat de salut han arribat a la conclusió que poden continuar assistint-hi tenint en compte que són sessions només de matí i no diàries, segons va dir el tribunal. La fiscalia i la resta d'acusacions eren partidàries que continuessin acudint al judici. També la defensa de l'extresorer de CDC, Daniel Osàcar, de 83 anys: “Si parlem de portar marcapassos, el meu client també en porta; si es tracta de pastilles, ell és qui en pren més, i si és per edat, és el més venerable de tots”, va argumentar l'advocat Xavier Melero, que també va comparar les confessions de Millet i Montull amb els principis de Groucho Marx: “Si no li agraden aquestes, en tinc d'altres”.

Llinares confirma la financiación ilegal de CDC

El sustituto de Millet sostiene que Convergència camufló comisiones y revela que Felip Puig le llamó tras desvelarse los pagos a la Trias Fargas

Joan PLANES- Barcelona

La Ciutat de la Justícia fue escenario ayer de una nueva sesión por el juicio del caso Palau, que está previsto que se alargue hasta junio. Una vez declararon los principales acusados, y también algunos de sus allegados, en los últimos días es el turno de diversos testigos. La comparecencia de uno de ellos, el ex director general de la entidad que tomó el relevo de Fèlix Millet, Joan Llinars, era una de las más esperadas, y no defraudó.

Llinars explicó que al poco tiempo de llegar a su cargo, recibió una llamada del ex conseller de CDC Felip Puig, que se interesó por los convenios del Palau con la Fundació Trias Fargas, muy afín al partido. También preguntó «si había más cosas». El ex director situó esta conversación en la época en la que se hizo pública la existencia de cinco convenios con los que el Orfeó Català —una de las tres partes del Palau— había donado a la citada fundación, actual Catdem, en 2009. Llinars señaló que quedó sorprendido al descubrir todos estos convenios.

«Me habían generado la pregunta de qué hacía el Orfeó Català, una asociación que vivía de las aportaciones del Consorci y de la Fundació del Palau, con una fundación de un partido político. esa sorpresa la vimos multipli-

cadapor seis convenios, uno por cada año», aseguró. Según su relato, cuando comprobó que el personal de la entidad ignoraba la existencia de esos convenios y que «carecían de justificación», encargó a los letrados del Palau que hablaran con la Fundació Trias Fargas, «para ver de qué manera devolvían el dinero».

De esta manera, ofreció una versión a la que expuso en su momento esta fundación, que anunció que devolverían de forma voluntaria los 630.000 euros recibidos de la entidad, porque los convenios no habían sido avalados por la junta directiva.

LLAMADA «CURIOSA»

El testigo relató que la llamada de Puig fue «curiosa», ya que no pasó por centralita, y que fue directa a un teléfono que estaba guardado en un cajón del despacho que había sido de Jordi Montull, ex mano derecha de Fèlix Millet, y uno de los principales acusados. «Fue un poco curioso, aunque luego lo relacioné todo, claro», dijo.

El ahora gerente del Ayuntamiento de Barcelona también explicó cómo los auditores a quienes encargó analizar las cuentas del Palau de la Música encontraron en el interior del ordenador de la secretaria de Millet y Montull documentación que, a su juicio, desvelaba el pago de comisiones

El ex director del Palau Joan Llinars, ayer, saliendo de la Ciutat de la Justícia, después de declarar como testigo

LLINARES DIJO QUE PUIG LLAMÓ SIN PASAR POR CENTRALITA A UN TELÉFONO OCULTO EN UN CAJÓN

de una empresa a CDC. Así, Llinars concluyó que el partido «usó e instrumentalizó» la institución para financiarse, camuflando comisiones ilegales a cambio de adjudicarles obras públicas desde las administraciones que controlaba.

Unas declaraciones que coinciden con las efectuadas por los

acusados Millet y Montull en sus respectivas comparecencias. Llinars sostuvo que «hubo financiación ilegítima», que es el principal argumento de la Fiscalía, que pide 27 años de cárcel para Millet y Montull. Finalmente, reveló que una empleada del Palau le dijo que se habían destruido documentos.

29 Marzo, 2017

MILLET TENDRÁ QUE IR CADA DÍA AL JUICIO

El tribunal rechazó las peticiones de Millet y de Jordi Montull, de que por razones médicas no acudan al resto de sesiones del juicio, que está previsto que se alargue hasta el 27 de junio. En base a los reconocimientos de los forenses, encargados por el

tribunal tras esta petición de las defensas de los dos acusados, la magistrada Montserrat Comas concluyó que los informes médicos no prevén que los estados de salud de Millet y Montull se agraven por asistir al juicio, por lo que les negó «una dispensa general» al

juicio. Sus abogados defendieron que estos dos acusados puedan ausentarse, porque permanecer largos periodos de tiempo en el juicio no beneficia a su salud y porque ya «confesaron» en sus declaraciones.

29 Marzo, 2017

Joan Llinares explica al judici del cas del Palau de la Música què va trobar quan va arribar a la institució

El senyor de la neteja

SANTIAGO TARÍN
 Barcelona

Joan Llinares va ser nomenat per dirigir el Palau el 28 de juliol del 2009 i va abandonar el càrrec el 31 de desembre del 2010. La seva comesa era recuperar la confiança i reordenar l'estructura. Per això va ordenar una auditoria interna (que es va fer sense saber el que hi havia al jutjat, que estava sota secret) i va contractar assistència jurídica, però la seva tasca va ser molt detectivesca, perquè cada vegada que obria un calaix o un ordinador apareixia més porqueria. La primera cosa va ser revisar les factures de més de 20.000 euros, entre les quals van aparèixer uns viatges, carregats a l'Orfeó, a la Polinèsia (entre altres destinacions), on no consta que cantés mai la coral, però sí que estiuegessin les famílies Millet i Montull. Així mateix, van aparèixer rebuts d'obres carregades a la institució, però que, de fet, es van dur a terme als domicilis particulars dels acusats.

I no només això, sinó altres pràctiques més fosques. Per exemple, després de l'escorcoll del Palau (23 de juliol del 2009), els enregistraments de les càmeres de seguretat havien estat esborrats fins al 27, quan es van veu-

XAVIER GÓMEZ

Joan Llinares arribant al judici amb Itziar González

re treballadors traient papers d'un despatx. I dos dies després d'arribar, una empleada de comptabilitat el va avisar que al seu departament (dirigit per Gemma Montull) estaven destruint papers.

En una prestatgeria del despatx de Millet va aparèixer documentació d'obres públiques, i durant les agendes es van comprovar reunions en què participaven

els capítosts del Palau, directius de Ferrovial, Carles Torrent (ex-tresorer de CDC) i Jaume Camps. D'un ordinador es va recuperar un quadre que relacionava patrocinis de Ferrovial amb una columna batejada com a pagaments a en Daniel (que el fiscal diu que és Daniel Osàcar, substituït de Torrent). Les quantitats d'aquest apartat comprenien els convenis amb Trias Fargas (630.000 euros)

i altres quantitats, que es va adonar que eren factures cobrades a la institució per empreses que no havien treballar mai allà, però que eren proveïdors de CDC, com un mailing per valor de 100.000 euros.

Llinares va assegurar que les aportacions de Ferrovial superaven de molt el patrocini dels concerts i va dir que CDC "va utilitzar i va instrumentalitzar" el Palau per finançar-se il·legalment. A parer seu, la documentació deixava molt clara l'existència d'un "finançament il·legítim", de manera que va estimar que el Palau havia de donar suport a la Fiscalia per acusar CDC, cosa que no va passar i que, segons la seva opinió, generaria la situació que el Palau passés de ser "víctima a encobridor".

Llinares també va explicar que el Ministeri de Cultura va donar subvencions al Palau que no es "van aplicar completament", i per això es van veure obligats a tornar a l'Estat més d'un milió d'euros. Aquests ajuts es van canalitzar per la fundació i no van ser mai auditats, quan el més normal és que l'Estat ho faci amb qualsevol quantitat que es destina a entitats culturals.

L'exdirector del Palau també va donar compte de com Felip Puig es va comunicar amb el Palau de la Música per interessar-se pels

convenis subscrits per la Fundació Trias Fargas, ara CatDem, de CDC, i per saber "si hi havia més coses". Llinares va trobar la truca da "una mica curiosa", i la va situar quan es va saber que la Trias Fargas havia cobrat per uns convenis amb el Palau. Quan va arribar a la institució, Llinares va ocupar el despatx de Montull. Va revisar els calaixos i estaven buits; tots excepte un, on hi havia un

Una treballadora va avisar de la destrucció de documents al departament de comptabilitat

aparell de telèfon. Va pensar que algú l'havia substituït per un altre i el va deixar allà. Fins que un dia va sonar. Quan va despenjar, es va adonar que el seu interlocutor era Felip Puig, que es va interessar per si allò dels convenis quedava clar i per si "hi havia més coses". Puig va ser conseller de la Generalitat, però en aquell moment mancava el tripartit i estava a l'oposició. Després va saber que era una línia directa que no sabia que existia i que no passava per centraleta; una mena de telèfon vermell.●

En el juicio del 'Caso Palau' hoy ha declarado Joan Llinares, el hombre que dirigió la institución después de explotar el escándalo por el saqueo.

En el juicio del 'Caso Palau' hoy ha declarado Joan Llinares, el hombre que dirigió la institución después de explotar el escándalo por el saqueo. Llinares ha certificado las supuestas irregularidades, y el expolio de Millet y Montull. Pero también ha revelado que el exconseller Felip Puig le llamó interesándose por los convenios del Palau con la Fundación de Convergència. Decl. Joan Llinares, esdirector general Palau de la Música.

La llamada del ex 'conseller' Felip Puig al Palau

El ex director general de la institución declara que el ex dirigente de CDC se interesó por «los convenios»

GERMÁN GONZÁLEZ BARCELONA

El ex director general del Palau de la Música, Joan Llinares, insinuó ayer, durante el juicio por el saqueo de la institución, que había una línea directa entre Convergència Democràtica de Catalunya (CDC) y los responsables de la institución cultural. En su declaración explicó que, unos meses después de ocupar su cargo, cuando trascendió a los medios que la fundación Trias Fargas –actual CatDem–, afín a CDC, había recibido dinero de la fundación del Orfeo recibió una «llamada un tanto curiosa». En concreto, especificó que se encontraba en el despacho de Jordi Montull –ex número dos

del Palau– cuando sonó un teléfono «en un cajón»: «Descolgué y era Felip Puig [ex *conseller* de la Generalitat], que me preguntó si esto de los convenios estaba claro y si había más cosas», dijo. La fundación Palau entregó 630.000 euros a la Trias Fargas en seis acuerdos que después CDC se comprometió a devolver cuando Llinares los reclamó, ya que «nadie conocía la existencia de estos convenios».

Llinares, actual gerente de servicios del Ayuntamiento de Barcelona, afirmó que durante el año y medio que estuvo al frente del Palau ordenó que se hiciese una auditoría de la institución en la que encontra-

ron numerosos documentos y facturas que consideraron irregulares y que por eso lo entregaron al juzgado. Entre ellas había un cuadro encontrado en el ordenador de la secretaria de Fèlix Millet, el ex presidente de la institución, en el que aparecían numerosas cantidades presuntamente aportadas por Ferrrovial y salidas hacia un tal «Daniel», que los ex responsables del Palau explicaron que era Daniel Osàcar, tesorero de CDC. Este cuadro, que hace referencia a ingresos de 2008, fue aportado al juzgado en junio de 2010. Por eso, el ex director general del Palau cree que está «muy claro que había habido una fi-

nanciación ilegítima», como indica la Fiscalía.

El testigo censuró la actitud del presidente interino del Palau, Josep Maria Busquets, que en 2010 comunicó a los abogados de la institución que no se personasen en una pieza separada abierta en el juzgado por una posible financiación de CDC a través de la institución. «La Junta no lo sabía y yo les dije que el Palau pasaba de ser víctima a ser encubridora», por lo que se desautorizó a Busquets. Pese a esto, el escrito se presentó en el juzgado y luego Llinares dejó el cargo. Además, con la victoria de Artur Mas se ordenó al Consorcio que tampoco acusase.

En el juicio del "caso Palau" ha declarado hoy como testigo J.

En el juicio del "caso Palau" ha declarado hoy como testigo J.A.Llinares, que asumió la dirección del Palau de la Música cuando se destapó el caso. Llinares ha explicado que descubrió cargos de viajes personales, facturas falsas y convenios con una fundación de CDC que no se correspondían con ningún trabajo. Decl. J.A.Llinares.

El juicio del Caso Palau se retomaba hoy con las declaraciones de los testigos.

El juicio del Caso Palau se retomaba hoy con las declaraciones de los testigos. Las más esperada era la de J. A. Llinares, que asumió la gestión de la entidad cuando se destapó el caso. Explicaba que una auditoría descubrió cargos de viajes personales y facturas falsas. Decl. J. Llinares

En el juicio del caso Palau la juez ha denegado a Millet y Montull la dispensa por motivos de salud, por lo que deberán seguir asistiendo a todas las sesiones.

En el juicio del caso Palau la juez ha denegado a Millet y Montull la dispensa por motivos de salud, por lo que deberán seguir asistiendo a todas las sesiones. Este martes ha declarado Joan Llinares, quien se puso al frente de la entidad tras escándalo. Decl.

Nueva sesión en el Caso Saqueo del Liceo de Barcelona.

Nueva sesión en el Caso Saqueo del Liceo de Barcelona. Se colaron facturas falsas de viajes del orfeón de Cataluña. Joan Linares ha implicado al que fuera consejero de Convergencia Felix Puig. Dice que le llamó para interesarse por los convenios del Palau con su Partido.

El exdirector general del Palau de la Música, Joan Llinares, ha certificado hoy en el juicio las irregularidades contables de la institución.

El exdirector general del Palau de la Música, Joan Llinares, ha certificado hoy en el juicio las irregularidades contables de la institución. El encargado de dirigir el Palau después de la intervención judicial ha corroborado ante el juez el expolio de Millet y Montull y ha dicho que si el Ministerio de Cultura hubiese hecho una auditoria se habría podido destapar todo. Decl. Joan Llinares. Decl. Joan Segura; Joan Llinares.

En el juicio del "Caso Palau" el ex director general Joan Llinares recibió una llamada del ex conseller Felip Puig preguntando si había mas convenios de colaboración de la entidad con CDC.

En el juicio del "Caso Palau" el ex director general Joan Llinares recibió una llamada del ex conseller Felip Puig preguntando si había mas convenios de colaboración de la entidad con CDC. Llinares ha explicado que se destruyeron documentos por orden de Gemma Montull y ha explicado que encontró facturas falsas. Decl. Joan Llinares.

El ex consejero y ex dirigente de CDC, Felip Puig, llamó a un teléfono directo de la dirección del Palau de la Música mientras trasciende que se habían encontrado en la institución expoliada los

El ex consejero y ex dirigente de CDC, Felip Puig, llamó a un teléfono directo de la dirección del Palau de la Música mientras trasciende que se habían encontrado en la institución expoliada los convenios firmados con la Fundación Trias Fargas, afín a este partido, según ha explicado esta mañana en el juicio el ex director general del Palau Joan Llinares.

Joan Llinares, exdirector general del Palau de la Música, asegura que en los ordenadores de la institución había información sobre la financiación irregular de CDC.

Joan Llinares, exdirector general del Palau de la Música, asegura que en los ordenadores de la institución había información sobre la financiación irregular de CDC. Decl. Joan Llinares.

Joan Llinares, exdirector general del Palau de la Música, asegura en el juicio por el caso Palau que encontró documentos que prueban sobradamente los vínculos entre Ferrovial y los extesoreros de CDC.

Joan Llinares, exdirector general del Palau de la Música, asegura en el juicio por el caso Palau que encontró documentos que prueban sobradamente los vínculos entre Ferrovial y los extesoreros de CDC. Decl. Joan Llinares.

El exdirector general del Palau de la Música Joan Antoni Llinares ha confirmado las principales afirmaciones de la fiscalía respecto al expolio de esa institución y el desvío de fondos de Ferrovial a

....

El exdirector general del Palau de la Música Joan Antoni Llinares ha confirmado las principales afirmaciones de la fiscalía respecto al expolio de esa institución y el desvío de fondos de Ferrovial a CDC a través de ella. Decl. Joan Antoni Llinares.

El ex director general del Palau de la Música J.

El ex director general del Palau de la Música J.A.Llinares encontró varias facturas falsas y una doble contabilidad cuando se hizo cargo de la institución después que estallara el escándalo. Hoy ha declarado como testigo en el juicio del "caso Palau". Decl. J.A.Llinares.

El exdirector del Palau de la Música Joan Llinares ha explicado hoy en el juicio cómo encontraron los convenios con la Fundación Trias Fargas cuando él se hizo cargo de la institución tras destaparse

El exdirector del Palau de la Música Joan Llinares ha explicado hoy en el juicio cómo encontraron los convenios con la Fundación Trias Fargas cuando él se hizo cargo de la institución tras destaparse el escándalo del expolio. Decl. Joan Segura; Joan Llinares.

En la Ciudad de la Justicia continúa el juicio por el caso Palau.

En la Ciudad de la Justicia continúa el juicio por el caso Palau. Hoy con la declaración de más testimonios, entre los que destaca el de Joan Llinares, que accedió a la dirección del Palau después de que estallara el escándalo. Ha confirmado una por una las principales afirmaciones formuladas por la Fiscalía respecto al expolio de la institución y el desvío de fondos de Ferrovial a CDC a través del Palau. Decl.

En el juicio del "caso Palau" ayer declaró Manel Monroig, ex director de la Oficina Central Catalunya Caixa, que confirmó que se abonaron cheques al portador por valor de decenas de miles de euros

En el juicio del "caso Palau" ayer declaró Manel Monroig, ex director de la Oficina Central Catalunya Caixa, que confirmó que se abonaron cheques al portador por valor de decenas de miles de euros sin identificar al portador. Decl. Manel Monroig.

El conserje del Palau de la Música declaró ayer en el juicio que le enviaban regularmente al banco para cobrar talones de miles de euros que a veces no le cabían en la mochila y lo tenía que dejar en

El conserje del Palau de la Música declaró ayer en el juicio que le enviaban regularmente al banco para cobrar talones de miles de euros que a veces no le cabían en la mochila y lo tenía que dejar en la habitación donde Félix Millet tenía la caja fuerte. Decl. conserje del Palau.

En el juicio por el "Caso Palau" un trabajador del Palau de la Música ha reconocido que el ex presidente de la institución Fèlix Millet encargaba a los conserjes la compra de lingotes de oro.

En el juicio por el "Caso Palau" un trabajador del Palau de la Música ha reconocido que el ex presidente de la institución Fèlix Millet encargaba a los conserjes la compra de lingotes de oro.

Sigue el juicio por el caso Palau.

Sigue el juicio por el caso Palau. Los conserjes han declarado que Millet les hacía retirar de los bancos hasta 200.000 euros en efectivo, comprar lingotes de oro o robar documentación en bolsas de basura. Por primera vez se dice en el juicio que Aznar subvencionó a Millet con 12 millones y que le hizo entrar en FAES. Decl. fiscal caso Palau; ex tesorero del Palau de la Música.

Fèlix Millet encargaba a sus conserjes que le fueran a comprar tabaco y lingotes de oro.

Fèlix Millet encargaba a sus conserjes que le fueran a comprar tabaco y lingotes de oro. Hoy, en el juicio por el caso Palau, declarará como testigo Joan Antoni Llinares. Decl. Joan Antoni Llinares.

Un extesorero de la Asociación Orfeo Català declaró ayer en el juicio por el caso Palau que Fèlix Millet se hizo patrón de la Fundación FAES mientras el Ministerio de Cultura subvencionaba las obras

Un extesorero de la Asociación Orfeo Català declaró ayer en el juicio por el caso Palau que Fèlix Millet se hizo patrón de la Fundación FAES mientras el Ministerio de Cultura subvencionaba las obras de ampliación del edificio. La relación entre el Palau, la FAES y el Ministerio no ha sido investigada hasta el momento. Decl. Joan Antoni Llinares.

En el juicio del "caso Palau" declararon ayer los trabajadores del Palau de la Música, uno de los cuales reconoció haber comprado lingotes de oro por importe de 24.

En el juicio del "caso Palau" declararon ayer los trabajadores del Palau de la Música, uno de los cuales reconoció haber comprado lingotes de oro por importe de 24.000 euros por indicaciones de Fèlix Millet. En la sesión también quedó patente que Caixa Catalunya pagó cheques en ventanilla de mas de 100.000 euros sin identificar al portador ni avisar al servicio de blanqueo de capitales. Decl. ex dtor. oficina central Caixa Catalunya.